TÜRK SOLU

YIL : 2 SAYI
15 NİSAN 1969
FİATI 125 KURUŞ
74

SÖKE'DE İKİNCİ BİR TAKSİM KATLİAMI HAZIRLANIYOR !



Devrimci işçi köylü Gençlik Derneği tüzüğü

Gesen sayıdan devam.

İdare kurulu üyeleri kendi içlerinden bir başkan, bir genel sekreter, bir muhasebeci ve bir veznedar seçerler. Genel sekreter aynı zamanda başkan vekilidir.

Madde 13 — İdare Kurulu başkanı işçi veya köylü, genel sekreter ise öğrenci olmalıdır.

II — Yetki ve vazifeleri:

Madde 14 — İdare kurulu şu işleri görür:

a) Derneği, bütün işlerinde temsil etmek ve gereken hallerde kendi üyelerinden birine veya birkaçına, belli işlerde kendisinin temsilcisi olarak yetkiler vermek.

b) Derneğin gayesinin gerçekleştirilmesine yarayan bütün işleri yapmak.

c) Genel kurulu toplantıya çağırmak.

d) Derneğin defterlerini tutmak, vs. gibi bütün işlerini görmek.

e) Bütçe, blânço, gelir-gider ve kayıt hesaplarını hazırlamak.

f) Üyelerin dileklerini inceleyip karara bağlamak ve bunlardan lüzumlu gördüklerini genel kurula bildirmek.

g) Derneğin parasını muhafaza etmek için bankada hesap açmak (hesaptan başkan veya genel sekreter ile veznedarın müşterek imzası ile para çekilebilir, idare kurulu bu husuta kurulun başka üyelerine de selahiyet verebilir).

h) İdare kurulu gerekli yerlerde şubeler açar ve faaliyetlerini murakabe eder.

III — Toplanması:

Madde 15 — İdare kurulu ayda bir defadan az olmamak üzere münasip göreceği zamanlarda toplanır. Üyelerden bir kısmının kesin ve devamlı mazereti yüzünden idare kurulunda toplantı ekseriyeti sağlanmazsa, yedek üyelerden en fazla oy almış olanı toplantıya çağırılır. Arka arkaya üç toplantıya mazeretsiz olarak gelmeyen idare kurulu üyesi bu üyelikten çekilmiş sayılır ve yerine en fazla oy almış olan yedek üye geçer, durum ilk toplantısında genel kurula bildirilir.

IV — Kararları:

Madde 16 — İdare kurulunda kara alınabilmesi için, toplantıda en az üyelerinden altısının bulunması şarttır. Kararlar çoğunlukla verilir, oylar eşit olursa başkanın bulunduğu tarafın oyu kabul olunur.

H — Murakabe kurulu

Madde 17 — Genel kurul bir yıl müddetle vazife görmek üzere dört kişilik bir murakabe kurulu seçer. Bu kurul, idare kurulunca tutulan defter ve hesapları, lüzumlu göreceği zamanlarda, inceler ve kontrol eder. Murakıplar kurulu vazifesini lâyıkıyle yapmaması yüzünden derneğin uğrayacağı zararlardan, aynen idare kurulu üyeleri gibi sorumludur. Murakıplar kurulu senelik raporunu, genel kurul toplantısından en az yirmi gün önce üyelere gönderilmek üzere idare kuruluna verir. Murakıplar kurulu lüzumlu görürse, genel kurulun olağanüstü toplantıya çağırılmasını dernek üyelerine teklif eder ve bunlardan beşte biri yazılı olarak isterse, genel kurul toplanarak murakıplar kurulunu dinler.

İ — Haysiyet divanı:

Madde 18 — Dernek üyelerinin şikayetlerini veya dernek gayesine aykırı hareketlerini incelemek veya idare kurulu üyeleri arasındaki veya idare kuruluyle murakabe kurulu arasındaki anlaşmazlıkları çözmek ve gerekirse bu hususlarda genel kurula teklifler yapmak üzre, genel kurul tarafından, beş üyeden mürekkep bir haysiyet divanı seçilir.

J — Sorumluluk:

Madde 19 — Derneğin üyeleri, derneğin gayesine aykırı hareket ettikleri takdirde, haysiyet divanının teklifi üzerine genel kurulca, ihtar, tenbih ve çıkarma cezalarıyle cezalandırılabilir. Gerek dernek üyelerinin ve gerekse idare ve murakabe kurulu üyelerinin derneğe vereckleri zararların tazmini hakkında umumî hükümler tatbik olunur.

K — Derneğin gelir kaynakları:

Madde 20 — Derneğin gelir kaynakları şunlardır:

a) Dernek üyelerinin her yıl en az on iki en çok yüz yirmi Türk Lirası olarak verecekleri aidat,

b) Bağışlamalar,

c) Temsil, sergi, eğlence, vs. gibi işlerle sağlanacak gelirler,

d) Derneğin gayesine uygun surette sağlanacak diğer gelirler.

L — Derneğin feshi halinde tasviye ve tahsis:

Madde 21 — Dernek feshedildiği takdirde mallarının tasfiyesi işini genel kurulun seçeceği bir heyet neticelendirir. Tasfiyeden sonra geri kalan mallar aynı gayeyi güden başka bir derneğe tahsis edilir. Tahsis işlemini aynı heyet yapar.

DEVRİMCİ ERZİNCANLILAR TÜZÜĞÜ
Gesen sayıdan devam.

VII — KURUCULAR:

1 — Ahmet ÖZ DEMİR, Feylesop sok. no 61 KURTULUŞ

2 — Ali TUTAM, Turan cad. No 89 TAKSİM

3 — Aykut AKYILDIZ, Esnaf alirıza akyıldız yanında REFAHİYE

4 — Doğan PERİNÇEK, Beyazıt Mah. Kuru Sebil Sok. Sevim huzur Ap. Daire 6 Kocomustafapaşa.

5 — Hasan GÜL, Silahtar üstü Şadan Sok. No 70/A EYÜP

6 — Hikmet DEVELİ, Terzi Reşat Develi yanında REFAHİYE

7 — Hüseyin TERCAN, Yenikapı al boyacılar sok. No. 20/1 AKSARAY

8 — Lütfi ÖZER, Kanlı ağaç Sok. No 8/3 Daire 4 KOCAMUSTAFAPAŞA

9 — Mehmet ÖZDEMİR, Feylesof Sok. No. 61 KURTULUŞ

10 — Sinan ATASOY, Sinan paşa Mh. Maşuklar Yokş. 2 A/1 BEŞİKTAŞ

11 — Yusuf COŞAR, Beyazıt Mh. Kur sebil Sok. Buket ap. daire 6 KOCAMUSTAFAPAŞA

12 — Yusuf İŞERİ, Beyazıt Mah. Ku sebil Sok. Sevim huzur ap. Daire 6 KOCAMUSTAFAPAŞA

başyazı

Yine CHP üzerine

Amerika Birleşik Devletlerinin, Türkiye'ye karşı politikasını gözden geçirmekte olduğunu gösteren belirtiler var. Amerika'nın, mutemed adamı Demirel ile kayıtsız şartsız kader birliği yapma durumundan ayrılır ve CHP'ye kur yapar görünmesi; tayini Türkiye'ye hakaret niteliği taşıyan ve Amerika açısından da büyük bir gaf olan elçi Komer'in geri alınmasının kesinleşmesi; 6. Filo «ziyaretleri» ni NATO deniz kuvvetleri eşliğinde daha kolay yutulur hale getirme yolunda çabalar; Türkiye'deki yirmi küsur bini aşan Amerikan askerî personelinin sayısının yirmide birden az oranda azaltılması vb., vesayet ilişkilerinde, özde bir değişiklik meydana getirmeğe de, Amerika'nın bazı tavizleri göze almayı daha akıllıca bir davranış saymakta olduğunun kanıtları sayılmalıdır.

Hiç şüphe yok ki, Amerika'yı Türkiye politikasına çeki düzen vermeye iten baş etken, Türkiye halkının devrimci gençlik öncülüğündeki antiemperyalist mücadelesi olmuştur. Bu mücadele olmasaydı Amerika kılını kıpırdatmazdı ve Demirel'in ifadesiyle «Amerika'nın Türkiye'deki varlığını eksiltmesinden yana olmayan» demirkırata oynamaya devam ederdi. Son aylar içinde TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE sloganı yüzbinlerce gırtlaktan göklere yükselmemiş olsaydı, Türk devrimcileri bağımsızlık ve demokrasi uğruna Sükan polisi coplarına, yobaz saldırılarına göğüs germeselerdi, elbette ki emperyalizm başka kapı çalma gereğini duymazdı.

Bugün Anadolu'nun en ücra köylerinde bile Türkiye vatandaşı hızlı bir bilinçlenme süreci içine girmiştir ve Türkiye tıpkı birinci kurtuluş savaşımızın ilk günlerinde olduğu gibi bir millî şahlanışın arifesindedir. Millîcilerin kanunlu gösteriler biçiminde beliren bugüne kadarki eylemi, Türkiye ölçüsündeki bu devrimci birikimin sınırlı bir ölçüde dışa vurmasından başka şey değildir.

Amerikan Emperyalizmi böyle bir gelişme karşısında kendi çıkarlarını savunmada en gayretli siyasî örgüt olan AP'yi kayıtsız şartsız desteklemekte direnemezdi. Onun için Amerika'nın tutumundaki son değişikliği değerlendirirken, «iktisadî tahlil» yapacağım diye devrimci güçlerin antiemperyalist mücadelesinin önemini değerlendiremiyenler, baş etkenin bu olduğunu göremeyenler büyük hataya düşmektedirler.

BOŞUNA ŞEHİT VERİLMEDİ

Evet, akıtılan kan boşuna akmadı. Boşuna şehit verilmedi. Emperyalizm, kısa da olsa, bir iki adım gerilemek ve hiç değilse vesayetini daha ustaca maskelemek zorunda bırakılmıştır. Amerika + işbirlikçi sermaye + feodallar ortaklığının politika alanınmakla birlikte gene de küçük burjuva bürokrasisinin geniş çevreleri ile bağlarını sürdürmekte olan CHP'ye yaklaşmaya zorlanmıştır. Johnson'un ünlü hakaret mektubuna daha dün muhatap olmuş İsmet İnönü'nün, Amerikan elçisi tarafından elçilik binası kapısında yarım saat beklenmesinin, dâvetlerin, gezilerin taşıdığı anlam işte budur.

Şimdi görünüş odur ki, siyasî ihtirasları, Atatürk'ün «İstiklâl-i tam» ilkesine bağlılıklarından çok daha kuvvetli olan bazı CHP göbekçileri, halkımızın antiemperyalist mücadelesinin meyvalarını dermeğe hazırlanmaktadırlar. CHP örgütü içinde «yalnız adam» diye anılan Bülen Ecevit'in radikal reformist bir platformdan yürüttüğü siyasî propaganda, şehir ve köy emekçileri arasında oldukça etkilidir ve (umulmadık bir gelişmeyle karşılaşılmazsa) önümüzdeki seçimlerde CHP'nin oy oranında önemli bir artış beklenebilir. Öte yandan, AP'nin bu sefer de yüzde ellinin üstünde bir oy oranı sağlıyarak tek başına iktidara gelmesi ihtimali pek yoktur. Bu durumda CHP'nin seçimlerden sonra bir koalisyon içinde iktidara gelmesi bir sürpriz olmıyacaktır. Ama bugünkü haliyle CHP, Ecevit'in yığınlara vaadettiği köklü reformları gerçekleştirecek terkip ve eğilimde bir parti değildir. Ecevit halkın önünde güzel konuşmaktadır, ama, siyasî platformunu içtenlikle kabul ettirmesi imkânsız olan partisinin kaşarlanmış politikacılarını örgütü içinde etkisiz hale getirmiş değildir. CHP'nin milletvekili aday listelerini gene bunlar dolduracaklardır. Öyle ki, Ecevit bugün bir yandan «düzen değişmelidir» sloganını öne sürerken, öte yandan düzenin değişmesinden yana olmayan politikacılar için oy toplama gibi çelişkili bir durum içinde bulunmaktadır. Hiçbir bünye değişikliğinden geçmeyen bir CHP'nin katılacağı bir iktidar, «düzen değişmelidir» sloganını ciddiye alan şehir ve köy emekçilerinin özledikleri köklü dönüşümlerden hiçbirini gerçekleştiremiyeceği gibi, en iyimser bir tahminle, Amerikan emperyalizminden yüzeyde bazı tavizler elde etmekle yetinecek ve vesayet ilişkilerine son vermek gibi bir millî amacın yerine getirilmesini bir başka bahara bırakacaktır.

KÖTÜ SİCİL

Bazı CHP ileri gelenlerinin ABD 'ye davetli misafir olarak gidişlerini değerlendirirken, biz CHP'nin 1945-50 döneminde iktidar partisi olarak ve 1950-60 döneminde de ana muhalefet partisi olarak kötü sicilini hatırlamaktan kendimizi alamamaktayız.

İkinci dünya savaşından sonraki dönemde, sağın sırtını sıvazlayıp solu ezerek çok partili demokrasicilik oyununa giriştiğimiz zaman, sağa kaymış iktidar partisi CHP ile, ana muhalefet partisi DP arasındaki mücadele, özünde, emperyalizme yaranma ve karşı-devrimci güçlere taviz yarışması idi. Sonunda, ne de olsa Kemalist kökenlerinden tam olarak kopamayan CHP yarışmayı kaybetti, emperyalizme ve gerici güçlere tâvizde daha kesin ve kararlı davranabilen DP, 1950 yılında iktidara geldi. DP'nin iktidara gelişi, anti-kemalist karşı devrimi perçinlemişiır. 1950 den sonra da, Türkiye'nin ekonomisinin, savunmasının, toplumsal hayatının bütün alanlarının yabancıya peşkeş çekildiği uzun yıllar içinde, Amerikanofillikte Menderes'ten bile ileri gidebilen bir Kasım Gülek'in çarıkları ve âsası CHP'nin sembolü oldu.

Evet, CHP'nin sicilinde bunlar da yazılıdır. Önümüzdeki seçim sonrası döneminde CHP'nin bir koalisyon içinde ya da bir azınlık iktidarı olarak, bir şehir ve köy küçük burjuvazinin reformcu örgütü payesine yükselememesi ve Ecevit'in umutlandırdığı yığınları hayal kırıklığına uğratması, öte yandan da Yüzeyde ufak tefek tavizlerle yetinerek özünde Amerikan vesayetini sürdürmesi, Türkiye'deki hızlı devrimci birikimi yavaşlatamıyacaktır. Böyle bir gelişme ancak CHP'nin millici çevrelerdeki dayanaklarını yitirmesi sonucunu verebilir.

Türkiye'de parlamentarizmin, ancak **tam bağımsızlık** doğrultusunda, demokratik devrim doğrultusunda Türkiye'nin yol almasına yardımcı olan bir araç olarak işliyebildiği takdirde bir geleceği olabilir. Yani parlamentarizmin karşı-devrimi perçinleyen bir kurum değil, ancak bağrında bütün ilerici akımların gerçek temsilcilerini barındıran bir devrimci kurum olarak tarihî gelişmemizi etkileyebildiği takdirde bir geleceği olacaktır.

1945-60 döneminde olduğu gibi, sosyalist akımı tecrit etmeye, bastırmaya ve politika alanı dışında tutmaya kalkışanlar ve politikayı statükocu partilerin emperyalizme yaranma ve karşı-devrimci güçlere taviz yarışı haline getirme yolunda çaba harcayanlar, gerçekte parlamenter düzene kasetetmektedirler.

Amerikayla nasıl konuşulur?

Bütün bu söylediklerimizden, siyasilerin her hal-ü kârda Amerikalılarla konuşmaları gerektiği sonucu çıkarılmamalıdır. Kahraman Vietnam halkının temsilcileri de şu anda Paris'te Amerika ile konuşmaktadırlar. Çin Halk Cumhuriyetinin bir diplomatı da Varşova'da Amerikalı meslekdaşı ile masa başında oturmaktadır. Avrupa'nın sosyalist ülkelerinin de ABD ile az çok normal ilişkileri vardır. Bir De Gaulle de Amerikalılarla konuşmaktadır. Bir Türk siyaset adamı Amerikalılarla De Gaulle'ün konuştuğu gibi konuşuyorsa, buna bir diyeceğimiz olamaz. Ve CHP'liler ABD görevlileri ile temaslarında, sözcüleri Orhan Kabibay'ın Mecliste millî savunma bütçesini eleştirisinde ileri sürdüğü talepıerın (bizce yetersiz olan ama gene de ileriye doğru bir adımı temsil eden taleplerin) gerisinde kalamazlar. Ve Ecevit'in son bütçe konuşmasının özü ile çelişkiye düşemezler. Düşerlerse, «Türkiye'de Amerikan varlığının eksilmesinden yana olmayan» işbirlikçi AP iktidarının başı Demirel'in paraleline girmiş olurlar.

Anti-emperyalist mücadelenin savaşçıları olarak biz, Amerikan emperyalizmi ve tekelci tröstleri ile Amerikan halkını birbirinden ayırırız ve Amerikan halkının gerçek çıkarlarının Türkiyenin çıkarları ile bağdaşabileceğini biliriz. Ve yine biz, CHP içindeki, Amerika ile işbirliğinde kendi sıralarının gelmesi için AP'nin yerini kapmak için, sabırsızlanan «ortanın göbekçisi» takımı ile, tam bağımsız Türkiye savaşına katılan, ortanın soluna içtenlikle inanmış genç kuşakları birbirinden ayırırız. ABD ile işbirliğine yatmış muhtemel bir CHP iktidarının, CHP'nin genç kuşaklarla ilişkilerini koparması demek olacağını biliriz.

Ve biz uyanık millîciler olarak, emperyalizmin gerçek bir gerilemesini ve Türkiye'nin **millî demokratik devrim** yolunda gerçek bir ilerlemesini temsil etmeyen hiçbir yüzeysele tâvize kanmıyacağız. Biz, bir yandan en tutarlı anti-emperyalist savaşçıların Demirel iktidarı tarafından faşist teröre tâbi tutulması karşısında kılını kıpırdatmazken, hatta bu konuda AP iktidarı ile üstü örtülü biçimde suç ortaklığına girerken, öte yandan özgürlükçü ve millîci görünme oyununu da iyi değerlendireceğiz.

Tam bağımsızlığı ve gerçek demokrasiyi yurduna gerçekleştirmeye azmetmiş olan Türkiye'nin mill'ci güçlerini açıkça karşısına almanın akıllıca bir davranış olmadığını anlıyan Amerikan emperyalizmi, yabancı vesayeti denen zehirı şekere bulayarak yutturma oyununa başvurmuştur. Bu oyuna gelmiyecektir Türkiye halkı!..

olaylar ●

Kanlı pazarın baş teşvikçisi iktidar kliği parlamentoda gensoru açtırmamakla bu kirli işten sıyrılacağını ummaktadır. İstanbulluların gözleri önünde cinayet teşvikçiliği yapanlar ergeç adalet önüne çıkarılacaklardır.

Üniversitede arama tarama

Geçen yıldan beri aralıklı fasılalarla devam eedn, boykot ya da işgal diye isimlendirilen talebe hareketleri son günlerde daha da kitlevi bir nitelik kazanmıştır.

İktidar Partisi sorumluluları ve onların paralelindeki bazı üniversite yöneticileri lafta kalan bir takım vaadlerle hareketleri yatıştırır gibi almuşlardı. CİA dan mali ve taktik destek alan, AP yöneticileriyle de tam bir işbirliği yapan silahlı komandolar talebenin bu gevşemesinden yararlanarak onları tamamen yıldırma manevrasına girişmişlerdi. Komandoların silah ve bomba kullanarak yaptıkları baskınlar artık olağan günlük olaylar halini almıştı. Bir ara, kendileri açısından, başarılı olan bu baskınlar, kısa bir süre sonra, hezimetlerle sonuçlanmaya başlamıştır. Kullandıkları araçların kendilerine çevrildiğini gören bu kabadayı bozuntuları kurtuluşu tabanları yağlamakta bulmuşlardır.

Bu zamana kadar komandoların sırtlarını sıvazlamaktana gayrı bir tepki göstermiyen, ayrıca onların baskınlarına karşı en müsait ortamı yaratmakta aşikâr bir çaba harcıyan AP sorumluları şimdi artık komando baskınlarını hezimete uğrataan üniversitelilerin bulundukları binalarda arama tarama yapmayı kararlaştırdıkları anlaşılıyor.. Sükan da bu kararı doğrulamıştır.

Ne demektir bu? Bizce şu demektir:

Komandolar bize karşı olan hareketlere, gerektiğinde bir takım silâhlı baskınlar yapacaklardır. Biz onlara dokunmıyacağız. Mademki gençlik kitle halinde bize karşıdır. Komandoları gerektiği gibi teçhiz edip onlara da hadlerini bildirmek zorundayız. Komandoların sayıları bu gün için henüz azdır. Ama silâhlı vurucu güçleri daha fazladır. Bu avantaj bizde olduktan sonra telaşlanmaya lüzum yoktur. Sonra talebe hareketleri deyip geçmeyin. Onlar yalnız üniversite yönetiminde söz sahibi olmak gibi, içinde bulundukları eğitim ve geçim koşullarının düzeltilmesi gibi ders araçlarının ucuzlatılması gibi, mezun olduktan sonra iş bulabilmelerinin halli gibi yıllardır askıda kalan sorunları ele almakla kalmıyorlar. Ayni zamaanda Mustafa Kemal'in vaktiyle ortaya attığı «İSTİKLÂL-İ-TAM» sloganaını TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE biçiminde hortlatma çabasındadırlar. Bununla da yetinmiyorlar bir de GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE sevdasındalar. Bu nevi tehlikeli akımlar memleket çapında yayılma eğilimi gösteririrse sonumuz geldi demektir. Amerikana emperyalistleri bizlerin dostudur. Vesayet ilişkilerini her ne pahasına olursa olsun devam ettirmekte ve denk getirdikçe daha da perçinlemekte kararlıyız. Bundan böyle komandolarımızın ellerindeki araçları alıp onları bozguna uğratan üniversitelerin binalarına resmi görevli polislerimiz girip arama tarama yapacak ve bulduklarını asıl sahiplerine iade edeceklerdir.

Evet, Sükan son tutumuyla açıktan açığa böylesine bir anlayışın yeni bir pratiğini daha uygulamak üzeredir. Ve milletin de eli kolu bağlı gençlerimizin komandolara verilen tabancalarla, bıçaklarla delik deşik edilmelerine seyirci kalacağını ummaktadır.

6. Filo olaylarında talebe yurduna bazı toplum polislerinin yaptığı baskın sonucu iki üniversitelinin gözleri oyulduydu. Bir tanesi de, Vedat Demircioğlu, öldürüldüydü. Millet Sükandan hesap mı sorduydu?!.. Üstelik saldırıya uğrayan talebelerin tutuklanmalarıyla yetinilmişti.

Son İstanbul olaylarında da öyle - Tertipçi kuruluşlar işliyecekleri cinayetleri günlerce evvel ilân etmemişler miydi?! Güpegündüz polisin gözleri önünde fotoğraflarla cinayetler tespit edilmemişmiydi. Bütün bunlar vız gelirdi... Hesap sormakta neymiş ki?!... Sükan ,ümitsiz de olsa, komanadolara omuz verip, üniversitelerde yapacağı arama taramalarla meydan okumakta devam ediyordu.

5500 Copçu daha Sükan'ın emrinde

AP iktidarı şehirde, köyde yeni kanlı pazarlar hazırlığındadır. Demokratik direnme hareketini yoğunlaştıran gençliğe, antifeodal direnmeye koyulan fakir köylüye karşı iktidarın tek tedbiri cop, dipçik ve hapishane olmaktadır.

Geçen Perşembe günkü Senato toplantısında, Sükan'ın emrine 5575 kişilik yeni bir toplum polisi kadrosu veren tasarı muhalefetin direnmesine rağmen kabul edilmiştir.

İşbirlikçi GP sözcülerinin tasarıyı desteklemesine karşılık CHP Grupu adına söz alan Fikret Gündoğan, iktidarın toplumsal olayların üstesinden gelemediği için baskı tedbirlerine başvurduğunu, Türk toplumunun bir aşamadan geçmek üzere olduğunu, bunun önlenemiyeceğini anlatmıştır. TİP'li Senatör Fatma Hikmet İşmen ise, «Bu tasarı ile 5 bin copçu, hükûmetin emrindeki milis kuvvetine eklenecektir... Kanlı pazar olaylarında polisin uygulamaları dehşet vericidir; yapmadıkları rezalet kalmamıştır» demiştir.

Aynı gün Demirel Emniyet teşkilâtının 124. kuruluş yıldönümünde Polis Kolejinde «Emniyet kuvvetlerinin siyasî maksatlar için kullanıldığından bahsedilemez» derken, yine Senatoda Tabiî Senatör Ahmet Yıldız, gündem dışı söz alarak Demirel'e gereken cevabı veriyordu:

«Kanlı Pazar olayları, 6/7 Eylül olaylarından daha kötüdür. Hükûmetin tutumu, endişe vericidir. Bakanın kaba kuvvetlerle gizli tertipler peşinde olduğunu belirten örnekler vardır. Toplum Polisi, parti militanı haline gelmiştir. Hükûmet, bunları gizliyor, filmi gizliyor, araştırma yapıldığı takdirde, belki de arkadaşlar, dillerini yutacaklardır. Hükûmet, denetimden kaçmaktadır.»

Kanlı pazarın baş teşvikçisi iktidar kliği parlamentoda gensoru açtırmamakla bu kirli işten sıyrılacağını ummaktadır. İstanbulluların gözleri önünde cinayet teşvikçiliği yapanlar ergeç adalet önüne çıkarılacaklardır.



Türkiye Millî Gençlik Teşkilâtı, «Kanlı Pazar»ın sorumlularını tespit için kurduğu «Hukuk Bürosu»nda yapılan çalışmaların sona erdiğini açıklamış ve bir bildiri yayınlamıştır. Yapılan açıklamaya göre Hukuk Bürosunun çalışmaları sonunda 30 kişinin ad, adres ce fotoğ rafları Savcılığa verilmiştir. Taksim olayları ve aynı nitelikteki başka olayları içinde toplayan belgeli bir kitap da yakında kamuoyuna sunulacaktır.

Edebiyatçılar birliği gecesi

Türk Edebiyatçılar Birliği, 19. Nisan. 1969 cumartesi gecesi Aksaraydaki TÖS salonlarında büyük bir sanat ve edebiyat gecesi düzenlemiştir.

Saat 20.00'de başlıyacak olan gecede tanınmış şair ve hikâyeciler kendi eserlerini okuyacaklar ayrıca Devrim için Hareket Tiyatrosu topluluğu bir perdelik bir oyun oynıyacaktır. Tiyatro sanatçısı Aylâ Algan ile Gülsen Tuncer'in Nâzım Hikmet'ten şiirler okuyacakları geceye ünlü sanatçı Ruhi Su da katılacaktır.

Tanınmış yazarlarımızın kitaplarını imzalıyacakları gecenin dâvetiyeleri Aksaraydaki Kitap Kitabevinden, Cağaloğlunda Öncü Kitabevi ile Cem Kitabevinden ve Beyoğlunda Dönem Kitabeviyle TÖS'ten temin edilir.

Madenler satılıyor

Devrimci Öğrenci Birliği madenlerinin satılması üzerine aşağıdaki bildiriyi yayınlamıştır. Bildiride şöyle denmektedir:

«TRT ve Nizamı Koruma Kanun tasarılarına kamu oyunun dikkati çekilerek madenlerimizin hepsi 14 .Mart. 1969 Tarih ve 13148 Sayılı Resmi Gazetede 6/11148 Numaralı kararname ile emperyalistlere satılmıştır.

Buna göre Amerikan Potash and Chemical Corparation ile Fransız Ugine Kuhlmann Firmalarının teşkil ettiği gruba maden cevheri hazırlamak zenginleştirmek mamul ve yarı mamıl hale getirmek ihraç etmek hakları tanınmıştır.

Bu firmalar bakır, berilyum, bor tuzları seriyum, fluorin, fosfat, kobalt, lityum, nikel, niobiyum, sodyum tuzları, toryum, titan, vanadyum, zirkonyum madenlerini aramak, bulunmuş-

Şiar Yalçın'ın şahsında bütün namuslu devlet memurlarını yıldırmak istiyen egemen sınıflara ve onun iktidarına karşı vatanseverleri seslerini yükseltmelidirler.

• olaylar

ları devralmak ve işletmek bunları yarı mâmul ve mümul hale getirmek ihraç mâmullerini müsaade ile dahile satmak yetkileri tanınmıştır.

Bunun anlamı Türkiyenin bütün madenlerinin satılmış olduğudur. Bunun sonucu M.T.A. ve Etibank'ın yetkilerinin iyice kısılması ve kapatılma yoluna gidilecek ve maden sahalarının ruhsatları iptal edilerek Milli şirketlerin hakları emperyalistlere devredilecektir.

Bu günün teknolojik gelişmesinde büyük rol oynayan Kobalt, Nikel, Niobyum, Toryum, Titanyum, ve Vanadyum ile Zirkonyum gibi minerallerin de kararnameye ithal edilişleri ve diğerleri gibi bunların da memleket dahilinde satışlarının izne bağlı oluşu, bunların önce ihracını sonra da ithalini gerektirecek ve teknolojik gelişmemizi büyük ölçüde engelliyecektir.

Bilhassa Stratejik olan bu madenlerin tasarruf hakkının yabancılara ait olması milli gücümüzü büyük ölçüde olumsuz yönde etkileyecektir.

İşte bu gayri milli zihniyet Türk Mühendis ve Teknisyenlerini bu tip teknolojiyi geliştiremiyeceğini kararnameye gerekçe olarak göstermektedir. Genel bu zihniyet milli sanayimizi çıkmaza sokmuş ve başarısızlıkları Türk Mühendis ve Teknisyenlerine yükleterek yabancı uzmanları davet etmiştir.

Bu kararnameyi imzalayanlar şunu bilmelidirler ki büyük Milli Kurtuluşu GAZİ MUSTAFA KEMAL'in GENÇLİĞİ ve HALKI bunlardan er geç hesap soracıktır.

Hesaplarını Mahkeme-i kübrada değil yakın bir gelecekte büyük TÜRK HALKI'nın önünde vereceklerdir.

KAHROLSUN EMPERYALİSTLER ve onların UŞAKLARI

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE.»

Şiar Yalçına kurşun yağmuru

Koyulhisar'ın devrimci Savcısı Şiar Yalçın'a yine silâhlı saldırıda bulunuldu, evi kurşun yağmuruna tutuldu. Yatak odasının penceresinden sıkılan kurşunlar odasının tavanına saplandı. Yaralanan yoktur. Fakat, Sivas Valisi Yörükoğlunun «Savcıyı korumak veya ürkütmek için ateş edilmiş olabileceği» şeklinde demeç vermesi en hafif tâbiriyle sorumsuzluktur. Bundan üç ay önce de bulunduğu Su şehri Savcılığı sırasında Şiar Yalçın'ın evine dinamit atıldığını ve sorumlularının hâlâ bulunamadığını ve belki de hiç bulunamıyacağını hatırlarsak, bu işin altında devrimci savcıdan rahatsız olan mütegallibenin kirli tertipleri yattığını anlarız.

Şiar Yalçın iki yıl önce Finike Cumhuriyet Savcısı iken de Atatürkçü ve devrimci düşünceleri yüzünden toprak ağalarının, eşraf ve mütegallibenin hışmına uğramış ve iktidarın da gayretiyle Koyulhisara sürülmüştü. Egemen sınıflar, zenginlere olduğu gibi fakirlere de kanunları eşit şekilde uygulamakta direnen bir cumhuriyet savcısını yıldırmak için bütün yolları denemişlerdir. Hakkında bir düzineye yakın «tahkik izni» verilmiş, meslekten çıkarılmak istenmiş, evine dinamit atılmış, kurşun sıkılmıştır. Bütün bu saldırılara rağmen, bu yılın Şubat ayı başında yayınladığı bildiride, gerçekten Cumhuriyetin şerefli savcılarından biri olduğunu göstererek Şiar Yalçın şunları haykırıyordu: «...Bu ülkede Cumhuriyet Savcılarının egemen sınıfların uşağı olmadıklarını, sadece milletin ve Anayasa ile insan haklarına aykırı olmayan kanunların hizmetinde ve emrinde olduklarnı... göstermeğe kararlıyım.»

Şiar Yalçın'ın şahsında bütün namuslu devlet memurlarını yıldırmak istiyen egemen sınıflara ve onun iktidarına karşı vatanseverleri seslerini yükseltmelidirler.

Şiar Yalçın'ın evi kurşun yağmuruna tutulmadan bir gün önce B. Millet Meclisi toplantısında savcıların mevcut teminatını da ortadan kaldırmayı hedef alan bir kanun tasarısı görüşülüyordu. Pek tabi tasarıyı parlamentoya AP getirmişti ve Savcıların nakil ve atanmalarını düzenleme iddiasını taşıyordu. CHP ve TİP sözcülerinin çabasıyla tasarının görüşülmesi şimdilik geriye kalmıştır. Ama Demirel - Sükan - Dinçer ortaklığının Anayasayı çiğneme bahasına adım adım nerelere kadar uzanmak istediklerı günden güne daha açıklıkla ortaya çıkmaktadır.

Arsa ofisi kanun tasarısı gece kondu halkına değil

Ankarada yeni mahallenin Karşıyaka semtinde, Belediye yıkım ekipleri ile gecekonsunun yıkılmasına karşı koyan halk arasında çatışmalar olmuş, gecekondu sahipleri memurları taş yağmuruna tutmuşlardır. Toplum Polisi getirilerek duruma hâkim olunmak istenmiş bu sefer de halk Zıraat Fakültesi öğrencilerini yardıma çağırmıştır. Öğrencilerin yıkım kararı olup olmadığı sorularına copla karşılık verilmiş, hepsi nezarete alınmış ve gecekondular fakir insanlarının başına yıkılmıştır. Gecekondusu yıkılırken eşyalarını kurtarmak istiyenlerden biri çöken duvar altında kalarak ağır şekilde yaralanmıştır. Gecekondu halkı, olaydan sonra, Yenimahalle Kaymakamlığı önünde topluca protestoda bulunmuşlardır.

Köyde ağanın el koyduğu Hazine toprağından atılan ya da toprak yetmezliğinden göç eden fakir köylüleri şehirde bekliyen polis copudur ya da çatısının başına yıkılması... Şehirleşme hızının arttığı ülkemizde alabildiğine serbest bırakılan arsa spekulasyonu, zenginin apartmanına apartman katmakta fakiri gecekonduya mahkûm etmektedir. Parlamentoda görüşülmeye başlanan Arsa Ofisi Kanun Tasarısı, arsalardaki aşırı fiyat artışlarını önlemek üzere, tanzim alış-satışları yapmak; konut, sanayi ve turizm bölgeleri ve kamu tesisleri için arazi sağlama gerekçesini taşımaktadır. Fakat tasarı da kasten bırakılmış büyük boşluklar yüzünden arsa spekülasyonu önlenemiyeceği gibi suistimallere de açık kapı bırakılmıştır. Bu yarıları ile tasarı egemen sınıflara mensup kişilerin ya da baskı gruplarının devlet imkânlarından kolaylıkla yararlanmalarına sebep olacaktır. Yapılan arsa stoku, siyasî baskılarla meselâ kökü dışarda turizm ya da endüstri tesislerine peşkeş çekilecektir. Böylece arsa spekülasyonu daha da meşrulaşacaktır.

SBF İskân ve Şehircilik Enstitüsü Müdürü Prof. Fehmi Yavuz geçenlerde verdiği konferansta aynı konuya dokunmuş ve yurdumuzda 350 bin liraya satılan bir arsadan yılda iki buçuk lira vergi alındığından yakınarak, taşınmaz mal değerlerinin artışları önlenemedikçe alınır gibi görünen tedbirlerin hiçbir olumlu Sonuç vermiyeceğini açıklamıştı.

ayıkla pirincin taşını • *rıfat ılgaz*

Ne devletiyiz?

Demirel Emniyet Teşkilâtının 124. Kuruluş yıldönümünde şöyle konuştu: (Radyodan dinledim)

«Üç türlü devlet vardır: jandarma devleti, polis Devleti; Hukuk Devleti. Biz Hukuk Devletiyiz!..»

Doğru mu, yanlış mı düşünürken ertesi gün gazetelerde okudum, konuşmanın gerisi... Polislere şöyle öğüt veriyordu Demirel:

«Yeni suçlardan korkmayın!»

Anladım ki biz Hukuk devletiyiz! Polisleri suç işlemeğe zorlayabilir miydi, Hukuk geriden yetişmese!..

Bakalım

Bir arkadaşa piyangodan büyük para çıktığını duymuş, onun adına sevinmiştim.

İlk rastlaşmada sordum:

«Para çıkmış piyangodan öyle mi?»

«Çıktı!» dedi «Çıktı ama..»

«Eeee?..»

«Aslı çıkmadı!»

Amerika, azar azar da olsaçıkacakmış Vietnam'dan. Çıkmasına çıkacak ama, bakalım aslı çıkacak mı?..

Şişin bakalım şişin

Halka dönük bilim, halka dönük öğrenim, halka dönük sanat, halka dönük kültür diye diye, opera binası Kültür Sarayı oldu, çıktı.

Bu saray da girdi, halkın uzaktan seyredeceği saraylar arasına!..

Gezip görmek isteyenler, yerebatan Sarayına girer gibi, alırlar bileti, girerlaer içeri! Girerler de verdikleri paracıklarla mutlu azınlığın daha da mutlu olması için neler yapıldığını görüp de şişinsinler!

Üniversite olarak

Boykot geliştikçe gelişiyor.

Rektör Kurdaş gençlere olan öfkesini şöyle belirtiyor:

«Memleketi ve haysiyetimizi savunmalıyız. Üniversite olarak bu gayreti göstereceğiz!»

Şaşılacak şey!

Kurdaş yoksa öğrencilerden yana mı geçti.!

Demokratik köylü hareketi gelişiyor ve

Söke'de ikinci bir Taksim katliamı hazırlanıyor!



Halkımızın Millî Demokratik Devrim mücadelesinin gelişmesi, emperyalistleri ve onların yerli uşaklarını iyice ürkütmüştür. Emperyalizm, ülkelerinin bağımsızlığı ve demokratik hakları için, bütün oy ve koltuk hesaplarının ötesinde mücadele eden millici güçleri bölmek ve zayıflatmak için yeni çareler ararken, yerli uşakları köylümüzün gelişen demokratik hareketlerine karşı yıldırma ve sindirme metodlarına başvurmaya çalışmaktadır. Akhisarda binlerce köylüden dayak yiyen toprak ağaları ve onların uşakları, bu defa da Söke de parlayan devrim ateşini kanlı bir biçimde söndürme tertipleri peşindedirler.

Söke havalisinin mütegallibesinden 75 bin dönümlük toprak sahibi, Ziraat odaları birliği başkanı Fahri Tanman'ın Konya'dan getirttiği 300 ve yanında çalıştırdığı 1000 kişiyle Söke mitingini basma hazırlıkları içinde olduğu bildirilmektedir.

Topraksız ve az topraklı köylülerin demokratik mücadelesine karşı hazırlanan bu tertiplerin arkasında işbirlikçi iktidarın olduğundan şüphe edilmemelidir.

İktidar ikinci bir Taksim katliamı peşindedir. Polisin böyle bir katliamda olaylara seyirci kalacağı ve hatta saldırganalara yardım edeceği Taksim olaylarında açıkça ortaya çıkmıştır.

Bu durumda saldırıya uğrayan köylülerin, Atatürkçü ve devrimci aydınların, gençliğin meşru müdafaa da olacakları açıktır.

Kanuni bir mitinge, daha önemlisi köylümüzün demokratik hareketine kasteden saldırganlara gereken cevap verilmesidir.

Bu uğurda başta Akhisar ve Ödemiş mitinglerine katılan tüm devrimci ve uyanık köylüler, Atalan ve Göllüce'nin topraksız köylüleri; Söke li kardeşlerinin yardımına koşmalı, Kemalist ve sosyalist aydınlar, Tüm ilerici gençlik, Sökeli köylülerin bu mücadelesini desteklemelidirler.

YAŞASIN KÖYLÜMÜZÜN DEMOKRATİK HAREKETİ

KAHROLSUN TEFECİLER VE TOPRAK AĞALARI

Köylülere zulüm var

Kütahya'nın Değirmenözü İstasyonu halkının devrimci niteliği yüzünden 3 yıla yakın bir zamandanberi mevcut düzenin faşizan baskısı altında, ilk günlerde doğrudan sosyalist, devrimci oldukları söylenerek karakollara götürülüp dövülüyor, insana yakışmayan hakaretlerle bu yeni filiz vermeye başlamış bilincin köküne imtiyazlı zümrelerin kirli emellerinin suyu akıtılmaya çalışılıyordu.

3 yıl, bu faşizan baskının tedhiş ve yıldırgı hareketlerine karşı haklı olmanın verdiği kuvvetle direndik, işimizden atıldık. aç kaldığımız günler oldu. Zengin çocuklarının yediği pastadan sulanan ağızları tarhana çorbasına muhtaç kalan yavrularımızın çelimsiz vücutları insancıl yüreğimizi daha da yaraladı.

Kimimiz köylü, kimimiz işçiydik. Ve bunun için de, devrimci niteliğimiz doğaldı. Dış etkilerle değil, mevcut şartlar, gündelik hayatımız içinde oluşan otodinamizmi tamamlıyordu.

Yoksulluğumuzdan doğan acıların, mahrumiyetlerin yakınmalarla dudaklarımızdan taşan ağıtları bizi temele inmeye zorladı. «Bacı neden ağlıyon?» yerine; türkülerimizin, ağıtlarımızın sebeplerini araştırmaya başladık ve bunun için köyümüze bir kütüphane açtık. Gördük ki, acılarımız, yakınmalarımız, ağıtlarımız açık seçik bir iktisadî temelin üstüne bina edilmiş. O zaman anladık, gel gardaş, içimizde düğümlenen acılardan kopan gözyaşları bu meseleyi çözmeyecek; bu matematiksel bir mesele. İşte asıl kıyamet ozaman koptu. Kütahya Jandarma Merkez Kumandanlığından gelen İsmet Erdem isimli bir Jandarma Teğmeni Kütüphanemizi iki defa kapattı. Kişiliğimizi zincire vurmak istediler. Karakollarda ifadeler, kelepçe, nezaret ve coplarla üstümüze saldırdılar. Meseleler, kafalarımızda bilimselliğe, aydınlığa kavuşunca, «moskof uşağı, vatan haini, komünist» dediler.

Bu üç yıl, çeşitli provakasyonlarla, tedhiş ve yıldırgı hareketleri ile; bilimselliğe dayanan düşüncelerimizi kafamızda hapsetmeye, yakınmalarımızı boğazımızda düğümlemeğe çalıştılar. Devrimci kuruluşlara başvurduk. Partisi, gençliği ve derneği ile gelip halimizi gördüler. Buraya kadarından, onların tutukları raporlara geçtiği için bahsetmeyeceğiz. Bu devrimci kuruluşlarımızın köyden ayrılışlarından 2 gün sonra bir arazi esaselesi bahane edilerek, buna mal bulmuş mağribî gibi sarılanların yaptıkları işgüzarlığı, köy halkı olarak aşağıya rapor edip son bir defa daha kamu oyuna duyurmayı uygun bulduk.

Köyden şehire, işçilik hayatına atılmış olanların arkalarında bıraktıkları birkaç dönüm araziyi köyde kalanlardan birine ortak olarak verirken hiçbir resmî muamele yapılmaz. Değirmenözü halkından Mehmet Ali Aslan da köyün geleneklerine uygun olan bu genel hareketle arazisini 4 yıl önce İhsaniye Köyü'nden Tahir Saltık'a ortak verdi. Fakat aradan geçen bu 4 yıl zarfından kendisine arazisinden kalkan mahsulden hiçbir şey verilmediğini görünce, arazisini bu defa aynı geleneksel şartlarla Değirmenözü halkından Mevlüt Karakaya'ya verdi. Devrimci bir niteliği haiz olan biz köy halkına karşı ötedenberi yıldırgı ve tedhiş hareketlerini üstüne almış olan Jandarma Karakol Uzatmalı Çavuşu Ahmet Çelenk'in mutad plânlarından biri olduğunu aşağıda açıklayacağımız ifadeler gösterecektir:

Mevlüt Karakaya 3-4-1964 günü arazi sahibinin kendine ortak olarak devretmiş olduğu tarlayı sürmeye gittiğinde eski ortakçı Muhtar Tahir Saltık bıçak çekip Mevlüt Karakaya'nın üstüne yürüdü. Buna karşı kendini müdafa etmek zorunda kalan Mevlüt Karakaya hayvanları idare etmek için kullandığı sopayı Muhtar Tahir Saltık'ın eline vurarak bıçağı düşürdü. Ozamana kadar İhsaniye Köyü'nden 20 kişiye yakın bir kalabalık gelerek Mevlüt Karakaya ve imece olarak gelen Seydiahmet Akkoç'a karşı pasif bir direnmede bulunurken durumu uzaktan gören arazi komşuları yetişip uzlaştırıcı bir dille konuştular. Tahir Saltık'ın Mevlüt Karakaya'ya çektiği bıçak Değirmenözü halkının Ali Kara'ya verilerek karakola teslim edilmesi istendi, o da bu ara karakola gidip bıçağı teslim etti. Mevlüt Karakaya ve Seydiahmet Akkoç, Köyümüz Karakoluna gidip şikâyetçi olduklarını söyledikleri zaman Jandarma Karakol Çavuşu Ahmet Çelenk'in «Gidin ifadenizi Kütahya Jandarma Merkez Kumandanlığında verin, ben ifadenizi olmıyorum!» demesi üzerine yarım saat sonra hareket eden 12 mototrenine Mevlüt Karakaya ve Siydiahmet Akkoç bindikleri zaman, Janya ve Siydiahmet Akkoç bindikleri zaman, Jandarma Karakol Çavuşu Ahmet Çelenk evlerimizden ve hatta köy merasında sürüsünün başında bulunan iki kişiyi de alarak karakoldaki nezarete sokmuştu. Karakol Çavuşunun odasında mütecaviz muhtar Tahir Saltık'la İnsuniye Köyü'nden 20 kişi oturuyorlardu. Bu ara Kütahya Jandarma Merkez Kumandanlığından jandarma ile ikinci defadır kütüphanemizi kapatan Jandarma Teğmeni İsmet Erdem geldi. Bizi nezaretten dışarı çıkaran Çavuş Ahmet Çelenk Teğmen İsmet Erdem'e, karakolu basıp camları kırdığımızı söyleyince gerçekten camların kırılmış olduğunu gördük. Daha önce telefon edilerek Çöğürler Jandarma Karakolu tarafından, Kütahya Jandarma Merkez Kumandanlığına şikâyete giden Mevlüt Karakaya ve Seydiahmet Akkoç da yarı yolda indirilip yanımıza getirildikleri zaman Jandarma Karakol Çavuşu Ahmet Çelenk, Teğmen İsmet Erdem'e «mütecaviz kaçakları yakaladık» dedi. Mutad olduğu üzre adı geçen Jandarma Çavuşu ve Teğmen tarafından dövülen 9 devrimci arkadaş arazi meselesinde çıkan ihtilâfta bile yoktuk.

Yine bu ara köyümüz ihtiyarlarından Aliekber Karakoç, meseleyi İçişleri Bakanlığına anlatan 3-4-1969 tarih ve 1 sayılı telgrafla bildiriyor. Tabi hiçbir haber alamadık.

Teğmen İsmet Erdem; Mevlüt Karakaya'ya kelepçe vurarak Ali ve Hasan Karakaya, Seydiahmet Akkoç, Ali Kara, Mehmet Ali Dere, Mehmet Akkoç, Şaban Karakaya'yı (8 kişi) askerî pkaba bindirip Kütahya Jandarma Merkez Kumandanlığına bağlı nezarete saat 2000 de aldılar. Değirmenözü Karakol Çavuşu Ahmet Çelenk de bizimle gelmişti.

Bizim Kütahya Jandarma Merkez Kumandanlığına götürüldüğümüz günün gecesi, Değirmenözü'nde bulunan jandarmalar evlerimizin çatıları üzerine sabaha kadar fasılalarla silâh atıyor ve sık sık evlere gelip yaşlı erkeklerle çocuk, kadın ve kızlarımızı: «Silâh atan kim?»diye sıkıştırıp, hırpalamaya çalışıyorlar. Buna, İstasyonumuz Makasçılarından Bahattin Şahadet etmektedir.

Burada, jandarma erlerinin yatak odası olan yerde bizi topladılar. Arazi ihtilâfı ile başlayan hareket tamamen şekil değiştirdi. Değirmenözü Jandarma Karakol Çavuşu Ahmet Çelenk ortaya dikildi. Çavuşla ötedenberi fikirbirliği içinde bulunan Değirmnözü'nden Şerif Ahmet Kutlu ve Kütahya'da oturmakta olan kar-

teşi Hava Assubayı Faruk Kutlu yargılayıcı tavırlarla «bu oruspu çocuklarına ne yaparsanız azdır; hem komünist hem de kızılbaştırlar!» deyerek tahrikçilik etmeye başladılar. Bu defa Jandarma Çavuşu Ahmet Çelenk: «Hadi bakalım o üniversiteli kırık dölleri, Yunus Koçak dediğiniz herif, hani o sosyalist dediğiniz milletvekilleri, avukatlarınız kurtarsın bakalım elimden. Şimdi elime düştünüz mü?, «Yaklaş Ali Kara, Sen Mevlüt, pis komünis, kızılbaş köpek!»

Bizi birer birer yatırdılar. 4 jandarma erinin tutumuş olduğu ayaklarımızın altına copla vuran Çavuş Ahmet Çelenk yorulunca Jandarma Teğmeni İsmet Erdem Yardıma geliyor ve her ikisi de: Karılarımıza küfrediyor, arada bir müslümanlığa davet ettiklerini söylüyorlardı. Copun tesiriyle bayılanın ayağından iki jandarma eri tutup sürüklüyor, devir tamamlanınca ayılmayan olursa yüzüne bir kova su döküyorlardı. Meselâ Mevlût Karakaya bayıltıldıktan sonra da dövüldüğü için bizlerden biraz daha geç ayılıyordu. Onun için, onu ayıltırlarken her 4 keresinde de su ile ayılttılar. 3-4-1969 günü saat 2030'dan 4-4-1969 günü saat 1400'e kadar bu coplu ameliye devam etti. Aynı gün saat 1630'-da savcının karşısına çıkardılar. Sorgu hakimliğine havale eden Savcıdan muayenelerimizin yaptırılmasını istedik, yürüyecek halde değildik, çöktüğümüz zaman jandarma arkadan mavizer dipçiği vuruyordu.

Sorgu Hakimi ifadelerimizi aldıktan sonra hepimizi serbest bıraktı. Muayenelerimiz için Kütahya Devlet Baştabipliğine gittiğimizde, ayaklarımıza bakmadı ve muayenemiz için ısrar eden Ali Kara'ya iki tokat atarak «siktirin gidin!» diye bağırdı.

Sudan sebeplerle bu zulüm mekanizmasını bize reva gören hükümete müteaddit defalar dilekçelerle, Büyük Millet Meclisine verilen iki önerge ile duyurmuş olmamıza rağmen, daha da yoğun bir şekle bürünmesi bizi nasıl olur da gayri meşru yollara itmez? Bu namussuzca zulüm mekanizmasına karşı, doğa hukukuna sarılmamızı zorunlu kılan şartları yaratanlar bundan sorumlu olmayacaklar mı?

Ege'den haberler

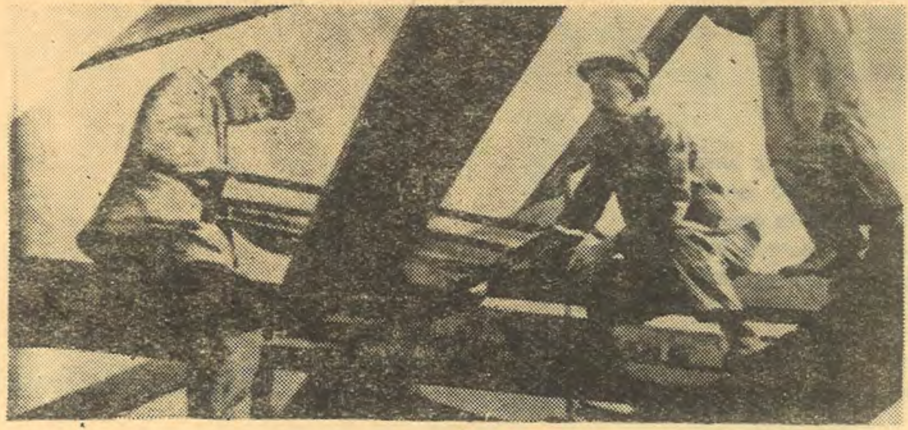
• Ege tütün üreticileri, tütün sömürüsüne karşı Tütün Üreticileri Sendikası (T.Ü.S.) adıyla devrimci örgütlerini kurmaya başlamışlardır. İlk teşebbüs Akhisar'ın Gölmarmara köyünden gelmiş diğer köy ve kasabalarda bunu takip etmektedir.

• Akhisar Gölmarmara da F.K.F. nin «Bağımsız Türkiye» bildirisini dağıtan 16 yaşında devrimci köylü, önce Akhisar savcılığında ifadesi alınmış daha sonra karakolda dövülmüş, cereyana tutulmuştur. Ayrıca sebep gösterilmeksizin ayni köyden devrimci arkadaşımız İbrahim Evci'yi de aramaktadırlar.

• Devrimci gençler 6-4-1969 Pazar günü «Devrim için hareket» tiyatrosu ile Hortuna köyüne gitmişlerdir. Oyun I. kurtuluş savaşı ve emperyalizim konularını işlemektedir. Köyün sinemasında 3000 kişi tarafından izlenen oyun, köylüler tarafından çok beğenilmiş ve yer yer alkışlarla kesilmiştir. Oyundan sonra salonu terketmeyip, gençlerin konuşmasını isteyen köylüler; NATO'nun ne menem şey olduğunu montaj sanayinin Türkiyedeki zararlarını ve son baskı konularının sebebini sormuşlardır. Gençler bu sorularını cevaplamışlar daha sonra Sam amcanın klasik şapkasını yakmışlardır.

• Baskı kanunlarına karşı İzmirde de tepkiler almış, Ege Üniversitesinde tertiplenen forumda «Hakim sınıfların çıkarlarını sağlamak ve kanunsuzlukları meşrulaştırmak istediklerini anlatmışlardır.»

• Fen Fakültesinde İngilizce dersine (B.4 kurunda) gelen Michelle Linville öğrenciler tarafından protesto edilmiş ve sınıftan çıkması istenmiştir. Fen fakültesi cemiyet başkanıyla görüşen barış gönüllüsü, öğrencilerle görüşmesini istemiş ve olayın bastırılmasını istemiştir. Buna karşılık cemiyet başkanı arkadaşlarını savunmuş ve hocanın dersten alınmasını istemiştir.



Köy Enstitülerinde iş ve insan emeği

Şerif Tekben

Köy Enstitüleri her bakımdan ilerici ve devrimci kurumlardır.

Bu kurumlarda gerek eğitsel gerek sosyal alandaki çalışmalar, insan tabiatına en uygun düşen sosyalist ahlâk ilkeleriyle yurd gerçeklerine dayanır.

Klâsik eğitim, insan hayatını ikiye bölmektedir: Öğrenme çağı, uygulama çağı. Gençler, 25 bazen 35 yaşına kadar derslik ve karatahtada bir takım bilgileri kitaplardan ve kulaktan bellerler. Sonra hayata atılırlar, mesleki uygulamalara girişirler. Aslında öğrenme eylemi bu ikinci dönemde olur.

Klâsik eğitim, öğrenmeden çok, bir geçim aracı olan diplomayı kazanmayı amaç edinen Tükedici insanlar yetiştirir.

Köy enstitülerinde ise eğitim, öğrenme, uygulama diye ikiye ayrılmaz. İnsan yavrusu ilk, yaşlardan itibaren üretici bir eylem içinde yetişmeye başlar.

Çocuk kendine, yurduna, yurttaşına, dünyaya gerekli olan tesisleri kurarken, yaparken öğrenir. Kartondan ev, çamurdan ekmek değil, barınacağı yeri, karnını doyuracak ürünü elde etmek için çalışırken bilgilenir.

Bizce köy enstitülerinde uygulanan bu eğitim şekli bu kurumların en önemli yanıdır. Türkiyede ilerici bir kadronun cesurca atılışiyle uygulanan bu eğitim sistemi üzerinde henüz bilimsel incelemeler yapılmamıştır. İnsanı ilk anlardan itibaren gerçek iş içinde üretici yapan bu sistemi anlayanlar yalnız sosyalist ülkelerdir.

Başta Fransa olmak üzere bütün kapitalist memleketler yukarıda belirttiğimiz, belleğe dayanan klasik eğitimden kurtulamamışlardır.

Gerçek iş ilkesinin uygulandığı köy enstitülerinde çalışma programları, klâsik okullarındakinin tersine, esnek ve özellikle orada yaşayanların emrindedir. Çünki iş içinde öğrenmenin tabiat ve sosyal olaylarla sıkı ilişkisi vardır. Toprağı zamanında sürmedin, tavında ekmedin mi aç kalırsın. Yağmur senin istediğin zaman yağmaz, sel, don... gibi tabiat olayları karşısında dersliğe kapandın mı açıkta kalırsın.

Bu anlayışla köy enstitülerinde çok işler yapılmış, büyük eserler yaratılmıştır.

Bakarsın bir günde elli bin fidanlı bir kavak ormanı kurulmuştur. Yağışlar başlamadan uygulama okulunu bitirmek gerekir. Okul, 27 nci gün boyasına, masa ve sandalyesine kadar tamamdır. Sekiz enstitüden gelen ekipler bir yaz mevsiminde Dicle Köy Enstitüsünü kuruvermişlerdir.

İnsan gücünün, insan emeğinin neler yaratabileceğini köy enstitülerinde yaşayanlar kadar kimse bilemez, bilincine varamaz.

Bu emek, kısa zamanada 20 köy enstitüsünü kurmuştur. İnsan gücüne dayanan bu çalışma ve eserler için devletin harcadığı para ise inanılmayacak kadar azdır. Niçin Köy Enstitüleri adlı kitapta bu konuyla ilgili açıklama ve rakkamlar vardır.

Biz burada, üretici bir toplumda işlerin nasıl yürüdüğünü ve neden ucuza mal olduğunu göstermek üzere bazı örnekler vereceğiz.

Harp yılları açlık var. Buğdayın dışarıda kilosu 120 kuruş. Kendi ekinlerimizden kendi fırınımızda yaptığımız ekmek 5 kuruşa mal oluyor.

Bin öğrencinin iş ve dış elbisesi ile çamaşırlarının dikimi için müteahhit kırk bin lira istiyor. Bu iş enstitü dikiş atölyesinde 3600 liraya çıkarılıyor.

Su ile çalışan kendi yaptığımız elektrik santralının günlük gideri 5-10 kuruşluk yağlama ile, kırılan ampul parasından ibaret. Bakıcısı, işleticisi öğrenciler.

Köylünün de ortak olduğu bir kooperatifimiz var. Bir de döner sermayemiz... Bu iki kurum enstitüyü müteahhit belâsından kurtarmıştır.

Enstitülerde hademe, odacı diye bir şey yok. Tüm işleri nöbetçiler yapar.

Yapı malzemesi de öyle. Tuğla kiremit, kireç enstitüde yapılır.

Kısa yoldan bu konuyu daha belirli duruma getirmek için bu gerçekleri de sıralıyalım:

Yatılı bir öğretmen okulunun yalnız yiyecek ödeneği, ayni mevcutlu enstitünün, maaşlar yapı işleri ve tüm giderlerinin üstündedir.

20 köy enstitüsüne harcanan para B.M. Meclisinin yeni binasına harcananın yarısının yarısı bile değildi.

Akçadağ köy Enstitüsü 1949-1950 yılına ulaşınca devletin yardımı olmadan, kendi geliri ile yaşayabilecekti. 12 bin kayısı ağacının geliri, devletin verdiği ödeneğin iki katı olacaktı.

Köy Enstitülerindeki eğitim sisteminin daha çok maddi verimi üzerinde durduk. Oralarda uygulanan iş hayatının kazandırdığı insani ve ahlaki nitelikler bugün sosyal mücadele içinde bulunan enstitü çıkışların düşünce, davranış ve karakterlerinde yaşamakta ve görülmektedir.

Köy enstitülerinde yaşamış olanlar, bu memleketin hangi güçle canlanacağını, kurtulacağını herkesten iyi biliyorlar. İnsan emeğinin büyük yaratıcılığını yaşayanlar, bugün Amerikanın, sözde yardımının uyuşturucu, bozguncu tutumunun elle tutulurcasına farkındadırlar.

Onların, Türkiyenin tam bağımsızlığı uğruna çabaları bundandır.

Hepsi bir gün Türkiyenin bir köy enstitüsü gibi, bütün insanlarının emeğiyle kurtulacağının özlemi, umudu içinde savaşıyorlar.

Vietnam Milli Kurtuluş Savaşının büyük kumandanı VO Nguyen GİAP'ın anılarını okurlarımıza sunuyoruz. Bu anılar 1940 yıllarında başlayıp 1954 yıllarına kadar uzanmaktadır. Anıları, Ahmet Hazerfen Esperantocadan dilimize çevirmiştir

Vo Nguyen Giap'ın a

Ho Amca ile tanıştıktan sonra uzun zaman GİNHİ (Tayland) de kaldık daha sonra Vyetnam'a giderek orada çalışmağa başladık. 8. Kongreden sonra parti komisyonu, FUNG Çİ KİEN ile diğer birkaç militan'ı BAK SON'daki gerillacıları yönetmeğe yolladı. Onlar yerlerine varır varmaz o bölge gerillacılarına savaş kursları açmışlar. Bu sırada sömürgeciler gemi azıya alarak ellerine geçeni yağma etmeğe başladılar. BAK SON'daki Halk Savunma Kıtasının KAD BANG'a kayması gerekti. Bunu başaramayınca BAK KAN mevkiinde kuşatıldı. FUNG Çİ KİEN NGAN SON sancağında LUNG SAO'da pusuya düşürülerek şehit edildi.

Tam kongreye hazırlandığımız bir sırada bize kötü haberler gelmeğe başlamıştı. Bu haberler bizi acılara boğdu, hele Bizim Amca (HO CHİ MİNH) çok kederlendi, günlerce sessiz sessiz ağlıyarak göz yaşı döktü.

Biz her zaman üssümüz (bazo) de Amcamızın yanında oldukça saki ailemizin müşfik kucağındaymış gibi kendimizi mutlu sanırdık. Bu sıcak Devrim atmosferi içinde o bize: «Devrim, uzun bir savaş ve yılmadan usanmadan çaba ister, parti bizim, büyük ailemizdir» derdi ve sık sık hatırladırdı; «İşimiz, davranışımız ve düşüncemiz bize önder olmalı» Onun tavır ve hareketi, soğuk kanlılığı bize öğretici ve eğitici dersti. Onda her zaman bize karşı sevgi, candan bağlılık ve daimi bir ilgi buluyorduk —Devrimin en son zaferi ve sarsılmaz güvenin kaynağı idi—. Bu güven bizim fikirlerimizi konuşma ve hareketlerimizi etkiliyordu.

Vietnamda en önemli ve önceliği olan iş, halk örgütlerinin sağlamlaştırılması idi. Siyasî kurslar daha önce sancak ve eyalet başkentlerinde açılıyordu. Bizim Amca fikrini değiştirerek katılacaklar az da olsa köylere bile gezginci, öğretici kursların açılmasının şart olduğunu ileri sürdü. Açılacak kursların köylülere tarım alanında çok yararlı olacağını söylüyordu. Az zamanda kurslar açıldı. Halk savunma örgütü ve kendi kendini savunma müfrezelerinden herkes bu kurslara katılıyordu. Biz bu bölgenin yabancı işçenleriydik fakat bizim Amca bizi ora halkı ile kaynaştırmak için herbirimizi bu kurslarda görevlendirdi. Bize şu öğüdü veriyordu: «İşlerinizde pratik olun. Giyiminiz kuşanmanız ve hergünkü davranışınız bulunduğunuz yerin halkına olumlu etki yapacaktır..»

Ben bu amaçla iyi kötü TEY, MAN TRANG ve MAN TİEN (1) lehçesini öğrenmek için çok zahmet çektimse de, kursları yönetmekte başarı gösterdim. KAO BANG bölgesi halk kitleleri ile bizim militanlar arasında candan bir birlik kuruldu. HO Amca özellikle güvenilir ve militan kişilerin örgütlenmesi işi ile uğraşıyordu. Bize:

— Devrim, denizdeki gel gite benzer, güvenilir kişiler nehirin ağzında çok derin dikilen kazıklara benzer, bu kazıklar aluviyonu tutarak gele (Med) engel olacaktır, diyordu.

Her zaman ona yaptığımız işleri rapor halinde sunuyorduk, o bize sık sık: «Kaç militan bulabildiniz, Partiye kaç güvenilir kişi kazandırdınız?» diye sorar, yine sorularla gizli hareketlerimizde prensiplere riayet edip etmediğimizi denetler sonra bıkıp usanmadan bize tehlikeden sakınmamıza dair öğüt verirdi. Onun bu sözleri, bize işimizi sevdirerek Devrim hareketinin iyiliği için partimizin faaliyetinin sağlamlaştırılması önemini benimsetti, önümüze çıkan bazı sorunları çözmek için bize daima yeni terimler yeni çözümler söylerdi.

8. Kongrede ödevler bölüşüldü, ödevlerin gerçekleşmesi için gece gündüz herkes çalışıyordu.

«Güney'e Yürüme» en ağır ödevdi, bunu yapmak için önce Haber alıcılara, güneyden ve daha başka yerlerden KAO BANG'a, haber getirip götürmek için emin yollar tedarik etmemiz gerekti. Zaman kaybetmeden hemen işe giriştik. Bu sıra HO Amca dış ülkelere geziye gitti.

Önce NGAN SON sancağı ile teması sağladık hemen orasının militanlarına siyasî kurs açtık. Bir gün FAM VAN DONG'tan bir mektup aldım. Benden çok önemli ve acele bir iş için gelmemi rica ediyordu. Hemen KAO BANG'a gittim, orada FAM VAN DONG ve VU ANH bana, Bizim Amcanın Çine yaptığı son yolculuğunda KOMİTANG'ın hapishanesinde öldüğünü söylediler. Bu beklenmedik haber bizi şaşırttı, sanki bu acı bizi felce uğrattı. Bu haberi Merkez Komitesine bildirmeğe karar verdik. Düzenlenecek anma töreninde yoldaş DONG'ı yas konuşmasını yazmak için görevlendirdik. Bizim Amcaya ait fotoğraf buluruz ümidiyle onun valizini açtık. Bu ara biraz sakinleştik. Bir arkadaşı Çin'e gönderip haberin doğru olup olmadığını yerinde öğrenmesini, hakikaten öldüyse mezarını bulup tetkik etmesini plânladık.

Birkaç gün sonra acıyla yana tutuşa NGAN SON'a doğru yola çıktım. O geceyi hiç bir zaman unutamıyacağım.

Zaman böylece geçip giderken, birgün Çin'den bir gazete aldık. Kenarında Çin harfleriyle yazılar vardı. Bu yazılar Bizim Amcanın yazılarına benziyordu.



…han
…an
…ong



Vo Nguyer Giar

«Hepinize sağlık ve işlerinizde Başarı«

«Burada her iş yolunda gidiyor!

diyor ve sonunda birkaç mısra şiir: **ÖZGÜRLÜK**

«Bulutlar tepeleri tutuşturmuş,
«Dağlar bulutlarla kucak kucağa...
«Akar sular sanki ayna, hiç leke yok
««Batı dağı üzerinde»
«Acı dolu kalbimle yalnız gidiyorum,
«Kutup yıldızını temaşa ederek
«Ve uzaktaki dostlarıma
«Düşüncelerim uçup gidiyor!

Bu yazıları görünce sevinçten ve hayretten sanki çıldıracaktık, birbirimize bakarak: «Hayda!.. Bu nedir, bu ne demek?» deyerek kara haberi, bize ilk veren arkadaşımız KAP'ı soru yağmuruna tuttuk.

— Ben birşey anlıyamadım. Çin valisi bana HO Amca ölmüş dedi.

— Sana söylediğini tam olarak tekrar et bakalım. Sonunda KAP herşeyi hatırlıyarak söyleyince mesele anlaşıldı. O, söyleneni yanlış anlamış. Çin valisi «Çu-leu, Çu-leu» kelimelerini söylerken bizim arkadaş «Çok iyi» anlamında olan bu iki kelimeden vurgu yanlışlığına düşerek «Artık öldü, artık öldü» anlamını çıkarmış. Fakat bu yanlış anlama, bizim aylar boyu acı günler yaşamamıza ve bazı işlerimizin geri kalmasına sebep oldu!

«Güney'e Yürüme» çözümlenmeğe başladı, yeni militanlar gelip birliklere katılıyor. Yüzlerce kız, oğlan evlerini ailelerini bırakarak birliklerimize iltihak ediyorlar. Halk kitlelerinin yolu FİA BİOK dağı eteği boyunca kıvrılarak ÇO ÇU bölgesine, oradan ÇO DON sancağının NGHİA TA köyüne kadar uzandı. Bu yoldan, LANG KOK çevresindeki küçük «RAY (2)» ın ve Çangılın ortasından geçerken, çarpışan BAK SON Halk Savunma Müfrezesi ve ÇU VAN TAN ile karşılaştık. Sonunda yolumuz birleşmiş oldu.

Bu tarihî karşılaşma, bizim ve bütün militanların «Güneye Yürüme» isteğini kamçıladığı gibi, bir birimizin tecrübelerinden yararlanma fırsatını verdi. Bunun için karşılaştığımız NGHİA TA bucağının yeni adı THANG LOİ (Zafer) oldu.

Biz ordu müfrezeleri ve üs kuruyorduk, her iki taraf kendi özel durumuna göre hareket edecek fakat her zaman arada temas sağlanacaktı.

Az zamanda KAO BANG, BAK KAN ve LANG SON sancaklarında devrimci üsler her

nıları: HO AMCA





«Ho Amca»



25 Ağustos 1945 Vietnam halkı Japon Faşistleri ve Fransız kolonyalistlerine karşı «Büyük zafer»i kutluyor...

tarafı örümcek ağı gibi kuşattı, böylelikle kongre arifesinde deltaya yerleşen Merkez Komitesi ile bütün ülke hareketi arasında temas sağlamış oldu.

Ben yeniden TET (3) bayramından önce KAO BANG'a gittim, verilen görevi yapan 12 «Güneye Yürüme» müfrezesinin törenlerine katıldım VYET MİNH (4) Merkez Komitesi onlara Zafer ve Şeref bayrağı hediye etti.

Bu olaylar olurken diğer yanda esaret baskısı gittikçe kuduruyordu. Ben tam Halk Savunma Müfrezeleriyle vedalaşıp ÇO RA'ya geldiğim zaman, DOK SVAN FU, THANG dolaylarında pusuya düştü. KAO BANG'ta Eyaleterarası Komite binası kuşatılırken düşman mermileri «VYET LAP» gazetesi idarehanesine düşüyordu.

Emperyalistler her yanda halkı toplıyarak, işlerine sükûnetle devam etmelerini, VİYET MİNH'in etkisi altında kalmamaları bu «Yolunu şaşıranları yola getirmeleri, ve başkaldıranları» takip etmeleri için resmen çağrıda bulundularsa da, bu çağrılar cevapsız kaldı. Düşman büsbütün başarısızlığa uğradı. Emperyalistler zülümlerini ve baskılarını tekrar şiddetlendirdiler köylerde evleri aramalar, devrimci ailelerden kefil olarak tutuklamalar, bulduklarını müsadere etmeler evleri yıkıp ateşe vermeler başladı. VİYET-MİNH evrakiyle yakalanan biri kurşuna dizildi. Baş ve elleri kesilerek çarşı ve pazarda halka gösterildi. Sömürgeciler militanların kafasını getirenlere para vereceğini ilân ettiler. Binlerce kuruşu ve tonlarca tuzu bu uğurda harcadılar, zülmü gittikçe ağırlaştırarak çekilmez hale getirdiler. BAK SON ve VU NYAİ'de yaşıyan halkı kontrol etmek kolay olsun diye birkaç kampa topladılar.

Bu durumda parti, zülme karşı gönüllü komiteler ürgütledi. Halk kitleleri bu örgütler de istekle görev aldılar. Biz halka daima sakin olma öğüdünü veriyorduk. militanlara gizli faaliyete girişmeleri emrini verdik. Militanlar grup grup köylere giderek halkla ilişki kurdu, gündüz onlarla birlikte tarlada, bahçede çalışıyorlardı. Böylece bizim devrim üslerimiz ta halk içine kadar sokulmuş oldu. Sömürgecilerin baskısı bizim savaşcılarımızı daha ziyade ateşlendirdi ve onları savaşa biledi. Bunun için bir çok bölgelerde hareket birden gelişti ve silâhlı çarpışmaya dönüştü. «Gizli gruplar» Devrim hareketinin çekirdeğini teşkil ediyordu. Savaş ise tecrübe ve ayni zamanda siyasî öğrenimlerini ilerletiyordu. Bu gruplar, kurtarılan yerlerde ordu birlikleri örgütleyip, üretim alanında ve başka kısımlarda yararlı oluyorlardı. Alınan sonuç çok sevindiriciydi. Bütün sancaklarda ordu birlikleri ordu propagandası yapmak ödevini üzerine aldılar. Tehlikeli ve şüpheli kişileri yıldırıyorlar, düşmanın küçük ve zayıf devriyelerine pusu kuruyorlar, baskın yaparak cephane tedarik ediyorlardı.

Uzun zaman sömürgecilerin baskısı bize çok pahalıya mal olduysa da, diğer yönden bizim savaşçılarımızın savaşma azmini biledi. Bu baskı ve zulümler halkı uyarmada temel şartlardı.

1944 yılı Haziran ayında düşman baskısı daha da şiddetlendi. Fakat dünyada gittikçe faşizm aleyhine bir çözülme oluyordu. Avrupa'da Stalingrad savaşından sonra Sovyet ordusu karşı saldırıya geçti, Müttefikler 2. cepheyi açtı, Pasifikte Japonya önemli üslerini yitirdi. 1944 yılı Temmuzunda PETAİN'in faşist idaresi düştü. Anglo - Amerikan birlikleri peşinden DE GAULLE, Fransaya dönerek yeni hükümeti kurdu. Bu olaylar Çin Hindi için çok önemliydi. Fransız sömürgecileri ve Japon faşistleri yine burada karşı karşıya geliyor, menfaatları çatışıyordu. Japon baskısından sıyrılıp Fransız yönetimine son vermek gerektiğini sezen Partimiz ülkenin her yanında devrim hareketine başladı. Kuzeyden güneye kadar VYET - MİNH örgütü geliştirildi.

1944 yılı Temmuz ayı sonunda Eyaletlerarası Komite Kongresi toplandı - özellikle halk ayaklanması ve savunma ordusu sorunları tartışıldı. Bu esnada birçok sancaklardan toplantı binasına korumak için ordu müfrezeleri geldi. Aylarca çetin ölüm kalım savaşından sonra Viyetnamın geleceğini ilgilendiren sorunları görüşebilmek için nihayet toplanabildik. Bunun için sonsuz sevinç içinde ve mutluyduk. Kongreye sunulan politik rapor metni özet olarak şöyleydi: «KAO BAK LONG, devrim hareketinin ülkü ve ululslararası konjonktürü bakımından diğer eyaletlere göre gerilla hareketi için en müsait şartları haizdir. Birçok konuşma ve tartışma sonunda şu karara varıldı: Mümkün mertebe halkı ayaklanmaya yönetmek. Militanlar bu hususta işimizi çok kolaylaştırıyordu.

Düşmandan arınmış bölgelerin tekrar işgaline nasıl engel olmalı, uzayıp giden Kurtuluş Savaşında ne yapmalı? Bunları konuşup tartışırken militanlarımız kendilerine düşen ödev ve görevleri yapmak için çok hevesli olduklarını tavır ve hareketleriyle gösteriyorlar ve bir an önce bu kararları köylerine gidip bildirmek için sabırsızlanıyorlardı.

Eyaletlerarası Komite ve Merkezî Büronun militanları gerilla savaşına başlamak için kesin tarih tayin etmek üzere tafsilâtlı rapor hazırlayıp son toplantıya hazırlanırken HO Amcanın Vietnam'a döndüğünü haber aldık. Ben VU ANH ile ona Devrim hareketi hakkında rapor vermek ve onunla görüşüp bazı tavsiyelerini almak için BAK BO'ya gittik. Her zamanki gibi raporlarımızı sukûnetle dinledi, sonra kendi düşüncelerini söyledi. Onun fikrine göre; Onaylanan kararda, tüm külkenin durumu gözönüne alınmadan, yalnız KAO BANG'a üsleniyordu. Bu şartlarda gerilla savaşına girişirsek, önemli tehlikelerle karşılaşacağımızı, bu yanlışlıklardan kaçınmamız gerektiğini söz-

(Sayfayı çeviriniz)

"Ho Amca„

Vo Nguyen Ciap

lerine ekledi. (Hakikaten daha önce şartların en müsait zamanında bile KAO BAK LONG'ta çarpışan gerillalara hiç bir yerden yardım gelmediydi. Düşman ise bize karşı az zamanda yığınak yaparak bizi çok zor durumda bıraktıydı.) Daha sonra HO Amca: «Artık barış devriminin çağı geçti.» diye kestirdi attı: «Fakat henüz genel halk ayaklanması safhasına geçmek zamanı değil. Hareketin olgunlaşmasını beklemek te yetmez, öyle politika uygulamalıyız ki, halk birden ayaklanmadan önce savaşı siyasî yönden başlatalım, sonra savaş şekline dönsün. Şimdi en önemli rolü politika oynıyacak. Hareketi savaşa çevirmemiz için elverişli şart ve nedenler bulmamız gerek» diyerek konuşmasına son verdi.

HO Amca, bu görüşmemizde bize, KURTULUŞ ORDUSU kurmayı teklifetti ve beni, bu işlerle uğraşmam için görevlendirdi. Bana: «Biz henüz düşmandan güçsüzüz, fakat ona elimizdeki kuvvetleri yok ettiremeyiz değil mi?» dedi. Vietnam Kurtuluş Ordusu böylece kuruldu. Fakat ertesi günü, HO Amca ne düşündüyse düşündü buna iki kelime daha ilâve etmemizi ileri sürdü. Böylelikle «VİETNAMIN KURTULUŞU İÇİN SİLÂHLI PROPAGANDA ORDUSU» adını aldı. Çünkü bu adın halkı seferber edip, savaşa sokmasında çok etkisi vardı. Başlangıçta siyasî faaliyet ve savaş propagandası yapmak için HO Amca bana yardım ediyordu. İşte Çangıl içinde işe böyle başladık. HO Amca hemen, uzun sürecek kurtuluş savaşı boyunca halkımıza gerekli olacak bildirisini kaleme aldı. PAK BO'da birkaç gün kaldım. İleride kurulacak müfrezenin göreceği işleri plânlamak ve örgütlemekle uğraştık. Yapacağımız işi kısaca iki noktada topladık: 1 — Yeni asker toplayıp onların iaşesini tedarik etmek, 2 — Gerilla üsleri kurmak için en elverişli yeri seçmek. O akşam soğuktu. Kulübemizde döşek yerine yaydığımız ağaç dalları üstünde, yastık yerine yine ağaç kütüklerine dayanarak 2 veya 3 günü konuşarak geçirdik. Bizim Amcayı dinledikce büsbütün hiddetlenip sabırsızlanıyorduk. O, bize: «Müfrezeyi örgütleyip bir ay sonra savaşmayı göze almalıyız ve ilkten mutlaka bir zafer kazanmalıyız ki, bu bizim ilerideki faaliyetimiz için iyi bir propaganda olsun» telkininde bulunuyordu.

Ertesi günü gitmeden önce bize son tavsiyesini: «Gizliliğe çok riayet edeceksiniz!, işlerinizi öyle yapacaksınız ki düşmana hiç birşey çaktırmayacaksınız, o sizi batıdan beklerken siz şaşırtıp, doğudan onun tepesine bineceksini sakın ona saldırıya geçeceğinizi sezdirmeyin!» diyerek yaptı. Oradan dönerken yolda ileride sancak müfrezeleri için on maddelik saygı yeminini kaleme aldım (Fransa'da Nazilere karşı düğüşenlerin buna benzer saygı yemini vardı.)

Arkadaşlarla PAK BO'dan döndükten sonra yeni kararları uygulayacağımız için çok sevinçliydik. Müfrezelerin kurulmasına derhal başlandı. Militanlar ordu topluyordu. Birinci Müfrezeyi teşkil eden 34 arkadaş, aralarında kıt'alar, gruplar ve bölge ordu müfrezesi savaşçılarını seçtiler. Onlara Çin'de Harbokulu öğrenimini bitiren birkaç militan daha katıldı. KAO BAK LONG'ta üç tip ordu örgütü kuruldu: 1 — Propaganda Müfrezesi (başlıca düzenli gücü meydana getiriyordu). 2 — Sancak Ordu Müfrezeleri, 3 — Kendi kendini savunan köylü müfrezeleri. Bu orduları kurmadan önce bizim Amca'ya Pak Bo'dayken şunu sorduk: «Propaganda Müfrezeleri Eyaletlerarası Komiteye tâbi olunca merkezi bir yere bağladıkları için, sevk ve idarede güçlük olmaz mı?» Bizim Amca: «Bölgelerdeki gibi bütün güçlerin kumandasını düzenli olarak birleştirmeli» dedi, hakikaten bu prensibe riayet etmemiz bizi başarıya ulaştırdı. HO Amcanın fikirleri kurtuluş savaşı, süresince hakikaten doğru ve isabetli çıktı.

1944 yılı Aralık ayının sonuna doğru Propaganda müfrezelerini kurmağa çalıştığımız sırada Bizim Acmadan bir mesaj aldık (Bir parça kâğıda yazarak sigara kutusu içerisine sokulmuş) şöyle yazıyordu: «Vietnam Propaganda Müfrezesine alınacak kişilerin çok çocuklu ailelerden en büyüğü alınsın, diğer müfrezelerin çarçabuk doğacağına inanıyorum. Velevki bugün küçük bir birlik olsalar bile, onlar, yarının çok iyi perspektivi olan bizim Kurtuluş Ordumuzun ceninidirler (embrion) Kuzeyden Güneye kadar bütün vietnam onların faaliyet sahası olacaktır.»

(Devamı gelecek sayıda)

Seçimler üzerine

Önümüzde seçim var. Sosyalist olanlar ya da sosyalizme sempati besleyenler doğal olarak oylarını sosyalist partiye, TİP'e vereceklerdir. TİP'in yönetici kadrolarında davranışları, sosyalizmle hiç de bağdaşmayan sahte sosyalistler olabilir. Ön seçimlerde bu gibi muzır kişileri bertaraf edip sosyalist partinin saflarında seçim mücadelesine katılmak kadar doğal ne olabilir.

Yalnız seçim mücadelelerinde oyumuzu TİP lehine kullanmakla görevimizi yapmış olmayız. Karşımızda vatandaştan oy toplamaya çalışan bir yığın parti daha vardır. Seçim mücadelelerinde bu partilere yasalara uygun biçimde çatışılacaktır da. Ama, bunlardan AP ya da MHP yasaları çiğnemekte en ufak bir sakınca görmeden taşlarla sopalarla TİP'in açık ya da kapalı toplantılarına saldırılarda bulunacaklardır. Bundan önceki seçimlerde edindiğimiz deneyler bu saldırganlara karşı gerekli dersin verilmesinde en önemli etken olmalıdır. Taşlarla sopalarla seçim konuşmalarını dinliyen vatandaşa hücum eden kabadayı bozuntuları bu arada kendi kafalarının da yarılabileceğini öz deneyleriyle öğrenirlerse, bu nevi görevler yüklenmekte, bundan böyle, nazlı davranacaklardır. Bu işin başka çıkar yolu olmadığı kanısındayız. Sonra haksızlığı gözleriyle gören vatandaşın da, hangi partiye oy verecek olursa olsun, saldırgana haddini bildirmekte arka çıkacağını da unutmamak gerekir.

Böylesine tartışma götürmez gerçekleri tekrar tekrar yazmamızın sebebi, bundan önceki hileli bir takım yollardan saldırılardan kurtulma manevralarına girişmiş olduklarını saptaki seçimlerde olduğu gibi, bazı sivri akıllıların, mış olmamızdır. Bu hileli yollardan en önemlisi şudur:

Şayet biz AP den çok diğer partileri, örneğin CHP yi karşımıza alırsak, AP militanları da bu tutumumuza mükafatan bizleri rahat bırakacaktır. Çünkü, CHP ye gidecek oyların, TİP e akmasından, AP nin bir kaybı yoktur.

Bayağı politikacılığın en tipik bir örneği olan böylesine bir tutumun şehir ve köy proletaryasının kitle halinde oylarına sahip çıkan AP ye ne büyük avantajlar sağlıyacağını unutmamamız gerekir. İşçi ismini kullanan bir partinin böylesine bir oyuna gelmesine katiyyen müsamaha etmemeliyiz. Bu düpedüz TİP'in şehir ve köy proleterlerinden tecridi demektir. Bu düpedüz TİP'in sonu demektir. TİP doğal olarak seçim mücadelesinin ağırlığını şehir ve köy proleterlerinin yoğun olarak bulunduğu bölgelerde toplamak zorundadır. Bir başka deyimle, şimdiye kadar AP ye gitmiş oyları TİP e aktarmanın yolunu bulmak zorundadır.

Ama bu demek değildir ki AP dışındaki partileri özellikle CHP yi karşımıza almaktan vazgeçeceğiz. Bu görüşü savunmak tamamen emperyalizmin ve yerli uşaklarının oyununa gelmek demektir. Birbirinin dümen suyundaki partilerin nöbet değiştirmesine göz yummak demektir bu. Ama bir GP ile bir CHP yi ayni sepete koyup karşımıza almak yine ayni oyuna gelmek demektir. Yine örneğin CHP içindeki reaksiyonerlerle son yıllarda kıyasıya bir iç çatışmaya girişmiş olan, ve mahallî örgütler içinde bir hayli etkili olan Ecevit taraftarlarını ayni biçimde karşımıza almak yine yukardaki oyuna gelmek demektir. CHP nin kuvvetli olduğu illerde TİP toplantılarının saldırıya uğradıkları pek duyurulur olaylardan değildir. Ve buralarda TİP in daha kolaylıkla örgütlendiği de bir vakıadır. CHP yi bu gerçekleri unutmadan yine de karşımıza alacağız ama AP den farklı olarak tabii.

Örneğin, Kanlı pazar olayları seçimlerde söz konusu olacaktır kuşkusuz. Katliamı bizzat AP nin tertiplediğini BMM de en etkili biçimde dile getiren Ecevitte bu tertibe ismi karışan Sükan'ı ayni biçimde karşımıza alırsak yalnız kendimize güldürmekle kalmayız emperyalizmin bir numaralı uşaklarının ekmeklerini yağlamışta oluruz. Ama olaylardan önce anti-emperyalist gençlik hareketlerine karşı çıkıp saldırganlara yeşil ışık tutan İnönü'nün beyanlarını hasır altı etmek de oportinizmin en tipik örneği olacaktır.

Sosyalist parti dışındaki diğer partileri gerçek dışı yorumlarla birbirlerine karıştırır da hepsini birden ayni hizada karşımıza almayı sağlık görüşlere kanarsak asıl karşıya alınıp vurulması gereken hedefi kalın bir sis perdesi arkasına gizlemiş oluruz. Ne kadar keskin nişancı olduğumuzu iddia edersek edelim atışlarımız karavana olacaktır çaresiz.

Sonra emperyalizme böylesine vesayet ilişkilerinin yürürlükte olduğu bir ülkede seçimlerin gerçek anlamını unutn ꞔz gerekir. Seçim mücadelesi esnasında öncelikle bu vesayet ilişkilerini, bu emperyalist boyunduruğu parçalama yönünde eylem göstermemiz gerekir. Küçük oy hesaplarının ışında profesyonel politikacılar örneği nabza göre şerbet verme alışkanlığındaki madrabazların TİP içinde daha fazla itibar görmelerine müsamaha etmemeliyiz.

singer olayları ve Maden-İş

Singer işçileri bütün baskı ve polis tedbirlerine rağmen Ocak ayının sonunda başlamış oldukları mücadelelerine devam etmektedirler.

Hatırlanacağı gibi Singer işçileri, işveren ve Sarı Sendika işbirliğine isyan ederek, atılan arkadaşlarının geri alınmasını sağlamak üzere fabrikayı işgal etmişlerdi.

Bu işgal hareketi çok çetin bir mücadelenin başlangıcı olmuş, işçiler toplum polisi saldırısına iki gün boyunca karşı koymak zorunda kalmışlardı.

Yalnız başlarına yürüttükleri mücadelenin sonunda işveren, işçilerin hepsini işe alacağını vadetmiş ve böylece meselenin hallolacağı zannedilmişti. Maden-İş yetkileri, bu sonucu büyük bir zafer kazanmış kumandan edasıyla ilân etmişlerdi.

Ancak, işgalin henüz sona erdiği günlerde, Türk Solu'nun 62. sayısında şöyle deniyordu:

Şimdi işveren kırılan direnmeyi kendine en yararlı şekilde kullanabilmek için en kurnazca oyunlarını oynamaktadır. Fabrika işbaşı yaptırılmış ve işçiler çalışmaya başlamıştır. İşveren gayet yumuşaktır. Bir baba şefkatiyle muamele etmektedir işçilere. Ancak tansiyon düştükten, mukavemet iyice sindirildikten sonra bir sırtlan kesileceği muhakkaktır.

ve Maden - İş yetkililerinin zafer çığlıklarına ise şu cevabı veriyordu.

Yüzlerce işçinin peyderpey sokağa dökülmiyeceğinin hiçbir garantisi yoktur. Singer'de bu defa da Amerikan Emperyalizmi kazanmıştır ama bu her zaman kazanacak demek değildir. Türk proleteryası, bilinçli mücadeleye girmekte kararlı görünüyor.

Nitekim aradan üç ay geçmeden Singer işvereni bir sırtlan kesilmiş ve işgalde önemli rol oynayan işçi liderlerini sokağa atıvermiştir. İşten atılanlar arasında Maden - İş Sendikası baş temsilcisi Adem de bulunmaktadır. İşveren yalnız bununla da kalmamış sütten ağzı yanan yoğurdu üfliyerek yer misali, işçilerin başına 70-80 toplum polisi dikerek onları polis nezaretinde çalıştırmaya yeltenmiştir.

İki gün süren bu polis baskısı, çok geçmeden gençler tarafından öğrenilmiş, ve 30 kişilik bir grup fabrikaya gelerek işçilerle dayanışma halinde olduklarını belirtmişlerdir. Gençlerin gelişinden son derece rahatsız olan işveren, onları içeri almak istememiş ve yer yer tartışmalar olmuştur.



İşçiler Atatürk anıtına çelenk koyuyor

Şimdi ortada önemli sorular vardır: işinden atılan işçiler ne olacaktır? Maden - İş Sendikası bütün gücüyle yüklenip bu işçileri geri aldıracak mıdır? Kanaatimizce hayır! Zira bu işçilerin atılmasıyla Maden - İş'in kasasından herhangi birşey eksilmiş değildir. İşveren atılan işçilerin yerine elbette yenisini alacak, böylece Maden - İş'in aidat yekûnu düşmeyecektir.

Yukardaki kanaate varmamızı sağlayan önemli bir neden daha vardır. İşten atılan işçiler, dergimizin geçen sayısında haber verdiği, Maden - İş'teki demokratik hareketin öncüleridirler. Bu durumda devrimci de olsalar, yöneticilerin başına belâ olmaya başlayan, demokratik Sendika isteyen işçilerin işten atılmasına göz yummak lâzımdır. Ve anlaşılan olacak da budur.

İşbirlikçi iktidarın Petrol kanunu

İktidarın parlâmentodan geçirmeye hazırladığı petrol kanununda değişiklikler yapılmasını öngören yeni kanun tasarısı tam bir işbirlikcilik zihniyetiyle hazırlanmıştır. Petrol kaynaklarımızı Anglo-Amerikan tekellerine daha da peşkeş çekebilmek için kanun gerekçesinde «bir memleketin kendi kendine yeterli olması çağı geçmiştir.» anlayışı işlenmektedir. Bu alanda şimdiye kadar zaten yabancı sömürüye izin verildiğine göre, gerekçede yabancı sermaye ile yabancı petrol şirketlerinden yararlanılacağının ısrarla belirtilmesi, iktidarın niyetinin bu konuda da emperyalizme tam teslimiyet olduğu anlaşılmaktadır.

Petrol konusunda en yetkili kişilerden biri olan Senatör İhsan Topaloğlu, millî petrol davamıza son darbenin vurulmak üzere olduğunu açıklamıştır. T.P.AO. nun ruhsat sahası için, Gulf şirketiyle yarı yarıya bir ortaklık kurulacaktır. Anlaşma hazırlanmıştır. Petrol aramaları için T.P.A.O. ile Shell arasında da ortaklık düşünülmekte, böylece bir millî petrol şirketimiz yabancılara sığıntı haline getirilmek istenmektedir.

Topaloğlu, «yabancı büyük şirketlerin politikasının daima millî şirketlerin kurulmasını önlemek, bu na mâni olamazlarsa onlarla ortaklık kurarak kontrolları altına almak olduğu unutulmamalıdır» demektedir. Gerçekten iktidarın bu tasarısı gerçekleşirse T.P.A.O. petrol bulma serbestisini kaybetmiş ve böylece Ortadoğuyu kana bulayan Anglo-Amerikan petrol şirketleri, yurdumuzdaki petrol aramalarını toptan ellerine geçirmiş olacaklardır.

Gençlik

Boykotlar Millî Demokratik Devrimimizin bir parçasıdır!

ODTÜ'sinde Amerikan emperyalizminin kiralık ajanlarının bütün baltalama tedbirlerine rağmen başarıyla sürdürülen boykot ve işgal hareketi devam ederken, SBF ve BYYO da 10 Nisan günü işgal kararı almış ve derhala uygulamaya geçmiştir. DTCF'de boykotu kırmaya teşebbüs eden silahlı AP komandoları ve aralarına katılan MHP'sinin komando kılıklı emperyalizme satılmış kuklaları devrimcilerin sert sillesi karşısında dağılmak zorunda bırakılmıştır. Diğer öğretim kurumlarındaki öğrenci hareketleri başarıyla sürdürülmektedir.

Bütün bu öğrenci hareketleri, millî ve demokratik uyanış ve bilinçlenmeyi ufak oy hesaplarına feda eden tutucu siyasî partilerin kösteklenmelerine rağmen, millî demokratik devrim ülküsünü hedef almakta; Başarı yönünde ileri adımlar atmaktadır. 1969 Türkiye'sinde emperyalizminin ve yerli maşası olan iktidarın faşizme karşı en güçlü ve etkili mücadeleyi uyanık, ileri devrimci gençlik yürütmektedir. Son aylarda köylümüzün toprak ağalarına ve tefecilere, onların ve işbirlikçi komprador sermayedarların iktidarına karşı gittikçe şiddetlenen mücadelesi ile, öğrencilerin millî demokratik devrim hedeflerine yönelen, somut olarak bu hedeflere ulaşmasını engelleme amacındaki faşist kanun tasarılarına karşı eylemi, aynı devrimci pratiğin birbirleriyle ilişkili parçalarıdır. Akhisar'da ilk büyük çaplı örneğini gördüğümüz köyly-gençlik devrimci dayanışması daha etkili yeni adımların arifesindedir. Köylüye karşı alınan yıldırma ve şiddet tedbirlerinin başarısızlığı, emperyalizmin ve faşist iktidarın karşı devrimci baskı tedbirlerini alırken üstü örtülü hareket etmeye kendini mecbur hissetmesi, öğrencilerin demokratik köylü hareketine sahip çıkarmalarındandır. Öğrencilerin hareketlerindeki başarıları da, bir cepheye kadar, köylümüzün devrimci uyanışının devrimci cephe lehine yarattığı güç birikimi ile olmaktadır. İçilerimizin santimle ölçülüp biçilerek tanınmış sınırlı işçi haklarına karşı yürüttükleri fabrika işgalleri şeklindeki mücadelelerini de, devrimci süreç üzerindeki olumlu etkileri dolayısıyla, köylü ve öğrenci hareketleriyle birlikte düşünmek gerekir.



Dayak yiyen KOMANDOLAR (!;



Bu da reisleri onun da sırtı okşanmıştı.

Toplumumuzdaki büyük devrimci potansiyel yaratılan bu gerginlikler içinde açığa çıkmakta, hem millî demokratik yöndeki devrimci potansiyeli, hem de devrimci atılımı hızlandırmaktadır. Devrimci sürecin bütünlüğü açıkça görülmektedir.

Bu durum karşısında, çatışmanın sertleşmesinden ürken küçük burjuva ilericilerine hatırlatmak gerekir ki, ırmağın sert akan noktasında geriye dönüş olamaz. Eğer girdaba kapılıp herşeyi kaybetmek istemiyorsak, ileri kemalist devrimcilerle sosyalistlerin birlikte fethettikleri mevzileri karşı devrimci güçlere teslim etmek amacında değilsek, amacımız Türkiye toplumunun tam bağımsızlığı ve köylümüzün hür insan payesine yükselmesi ise, ileriye doğru saflarımızı sıklaştırarak birbirimizden aldığımız güçle yürümekten başka birşey yapılamaz.

Öğrenciler emperyalizmin ve faşist iktidarın tuzağını ve yarattığı tehlikeyi herkesten ve bu arada halkın fiilî hareketlerinden tedirginlik duyarak kendilerinden oyunu esirgeyeceğini sanan siyasi partilerin yöneticilerinden daha büyük bir başarıyla teşhis etmiş ve buna karşı direnmektedirler. Öğrenciler emperyalizmi ve onun içerdeki zulüm makinası olan iktidarının çarklarından birini kırmış ve işlemez hale getirmişlerdir. Artık Türkiye'de üniversite zulüm makinasının fetvacılığını yapamamaktadır. Üniversitenin emperyalizmin ideolojik baskı araçlığını yapmasına, genç zihinleri batının emperyalist kültür değerleriyle ve sözde bilimiyle zehirlemesine imkân kalmamıştır. Özellikle iktisat, sosyoloji, v.s. gibi öğretim dallarında, milletlerarası politika öğretiminde ve başka konularda, öğretici kadrolar gün geçtikçe kendi bilgilerinin bilimselliğinden, öğrettikleri fikir kırıntılarının bilim olup olmadığından kuşkuya düşmektedirler Öğrencilerin fikir ve dava sahibi millici bir kuvvet olarak karşılarına çıkmaları, üniversite dışı eğitimin öğrencilerde sağladığı tutarlı devrimci tâhlil gücü karşısında kendi düşüncelerini geniş ölçüde değiştirmek ve bilgilerini yenilemek zorunda kalmaktadırlar. Öğrenci hareketleri, devrimci düşüncenin üniversite çatısı altındaki fiili bekçiliğini yapmakta; Bilimsel devrimci düşünce, araştırma ve öğretme faaliyetlerinin boğulmasını önlemektedir. Bu hareketler fikre karşı yönelen faşist baskıyı, bir noktada, üniversite çatısı altında yenilgiye uğramıştır. Demokratik üniversite hedefi, bir ölçüde fiilen, hem yönetim, hem de düşünce düzeyinde gerçekleşme yolundadır. Devrimci hareketin bu zaferini görmeyen dar ufuklu küçük burjuva sosyalistlerinin safından yükselen bazı feryatların sahiplerine bunları hatırlatmakta yarar vardır. Deniyor ki, bu hareketlerin küçük bir azınlığın işi olduğu ortaya çıkmaktadır. Önemli devrimci silahların kesinliği yok olmaktadır. Önce, bu hareketlerin azınlık hareketleri olmadığını emperyalizm ve faşist iktidarın bu sözde devrimci arkadaşlardan daha iyi bilindiğini belirtelim. Onlar karşılarındaki devrimci gücün gerçek çapı hakkında daha doğru fikirlere sahiptirler ve an-

sosyalist literatürde terimler ve kavramlar

Aktüel çelişki

Son zamanlarda Avrupa'da bazı «marksist» yazarlar, daha önce sözünü ettiğimiz ve bilimsel sosyalizmin kurucuları tarafından diyalektiğin kanunları olarak konulmuş ollan çelişkilerden gayrı, bir de Aktüel (Hali-hâzır) çelişkinin mevcut olduğu görüşünü savunmaya başlamışlardır. Bunlar içinde sosyalist kamptaki bugünkü ideolojik çatışmanın hep tarafların aktüel çelişkinin ne olduğunu bilmemelerinden, aktüel çelişki ile baş çelişki arasındaki karşılıklı etkileri doğru değerlendirmemelerinden ileri geldiğini iddia eden bazı yazarlar da vardır. Böylelerine göre Sovyet ve Çin marksistleri aktüel çelişkinin ne çatışma diye bir şey kalmayacak ve Ruslarla Çinliler kucaklaşacaklardır.

Aktüel çelişki tezini benimseyenler ne Sovyet görüşüne ne de Çin görüşüne katılmama ve iki tarafı da idare etme durumundadırlar.

Bizde de bu konuyu ele alan ve Türkiye'de oportünizme karşı, sosyalizmin bilimi adına verilen mücadeleyi, tarafların aktüel çelişkiyi anlamamaları biçiminde yorumlayanlar oldu. Bu açıdan yapılan yorumlarda okuyucuda aktüel çelişkiyi dosta düşmana analatmakla Türkiye'de oportünizmin ortadan kalkacağı fikri telkin edilmek istendi ve bu idealistçe tahliller yeni bir buluş gibi piyasaya sürülmek istendi.

Aktüel çelişkiyi yeni bir çelişki klasifikasyonu olarak kabul etmek imkânsızdır. Aktüel çelişki, olsa olsa, içinde yaşadığımız tarihî anda aktüalitesi olan baş çelişkidir. Yani belirli bir tarihî anın baş çelişkisidir. Çelişkiler donmuş ve kalıplaşmış şeyler olmayacaklarına göre sonsuzluktan gelen ve sonsuzluğa kadar süren bir baş çelişki olabileceği izlemini yaratmak ve buna karşılık tarihî bir kategori olarak aktüel çelişkiyi ileri sürmek yanlıştır. Hele çok derin iktisadî ve sosyal sebeplerden ileri gelen sosyalist kamptaki ideolojik çatışma gibi, Türkiye'deki oportünizme karşı mücadele gibi şeyleri, şu ya da bu yeni bir teorik kavramın anlaşılmaması nedenine bağlamak marksistçe bir tahlil sayılamaz.

Geleneksel kural

Şevki AKŞİT

Devrimci olmanın geleneksel kurallarına omuz silkip, devrimci bir çizgide eylem göstermenin imkânsızlığı, çatışmalar kızıştıkça daha da belirgin bir nitelik kazanmaktadır. Bu kuralların, devrim başarıya ulaşıncayadek, bu çizgiden ayrılmayan savaşçılara, rahat yüzü göstermiyen bir tarzda işliyeceğini, öncelikle kabullenmek gerekir. Yani hem gününü gün etmek için büyük bir titizlik göstereceksin, örneğin, devrimciliği bir seçim-geçim sorunu haline getirmek için didineceksin, hem de devrimci sayılacaksın, olmaz böyle şey.

Kaldı ki, ancak devrim başarıya ulaştıktan sonra devrimcinin çilesinin biteceğini öne sürmek bile tutarlı bi görüş değildir. Che Guavera örneği, devrimciyi yeni yeni görevlerin, yeni yeni çilelerin beklemesi de doğaldır.

Yukarıdaki çile sözcüğü, devrimcinin iç alemindeki tepkiyi değil, devrimden yana sempatisi olanların üzüntüsünü yansıtmaktadır. Devrimci için katlanılması en yıpratıcı çile, kavganın dışında eli kolu bağlı kalmasıdır. Yoksa eylem içinde koşullar ne kadar ağır olursa olsun, o yaşantısının en anlamlı heyecanını idrak ediyordur. Bir başka deyimle keyfine diyecek yoktur.

Bir toplum düşünelim ki, çoğunluk yani şehir ve köy proleterleri ve yarı proleterleri ölmekle sürünmek arasında inim inim inlemekte, örneğin doğmasıyla ölmesi bir olan bebeklerini toprağa vermekte dünya rekorları kırmaktadır. Emperyalist devletlerin, özellikle Amerikan emperyalistlerinin askeri ve ekonomik hegamonyasıyla tam bir işbirliği kuran bir avuç bezirgan da toplumun içinde bulunduğu bu koşulların sürüp gitmesinden, büyük çıkarlar sağlamaktadır. Yer altı ve yerüstü servetlerinin yabancı kumpanyalar tarafından yağması hızlandırılmakta ve bu yağmanın meşrulaştırılması için yeni yeni dolaplar döndörülmektedir. Bütün bunların ve benzeri ilişkilerin sonucu bir avuç ihanet güruhunun dışındaki millet çoğunluğu, derece derece, her geçen gün biraz daha yoksullaşmakta, buna mukabil yabancı kumpanyaların ve yerli işbirlikçilerinin vurgunları biraz daha artmaktadır.

Düşündüğümüz toplumun çilesi bunlarla da bitmemekte örneğin, nükleer bir harp vukuunda toprağında canlı cansız nesi varsa, haritadan silinmesini Amerikalı bir yetkilinin dudakları arasından çıkacak fısıltıya bırakan ikili anlaşmalarla da tüm memleket tehdit altında bulunmaktadır.

Devrimci eylemin geleneksel kurallarına göre devrimciyi anası öncelikle bu günler için doğurmuştur. Bağımsızlığı savunan, sömürüye karşı çıkan vatanseverlerle; karşı devrimci, yani, bağımsızlığa karşı çıkan sömürüden yana olan, vatan satıcısı arasındaki çatışma kaçınılmazdır.

Devrim savaşçısının bu çatışmada sömürülen kitlelerin tüm ızdırabını tüm ayrıntılarıyla kendi etinde kemiğinde duyup onların içinde bulundukları bu koşulların ağırlığına yakışır biçimde saf tutması yine devrimci geleneğin gereğidir.

İşte, devrimci güçlerin, böylesine saf tutacağı bir eylem içinde, emperyalistlerin ve yerli uşaklarının maskelerinin düşürülmesinden ve onların öz kimlikleriyle teşhir edilip tecrit edilmelerinin gerçekleşeceğinden ve bunun sonucu, vurulan boyunduruğun parçalanacağından korkan siyasi irtica, öncelikle bu güçlerin ön saflarında döğüşenleri, kendi açılarından, zararsız hale getirebilmek için her çareye baş vuracaktır.

Devrimci eylem savaşçısının, bu gerçeği bile bile, en alçakça tertiplere göğüs germesi nasıl bu eylemin geleneksel kuralları gereğiyse, ayni zamanda kendisinin yalnız olmadığının bilincine varması ve bu bilincinin öz deneyleriyle de doğrulandığını görmesi yine ayni geleneksel kuralların gereğidir.

Emperyalistlerin ve yerli uşaklarının millet çoğunluğuna vurduğu boyunduruğun parçalanmasını gerçekleştirmek öncelikle böylesine bir dayanışmayı zorunlu kılmaktadır.

cak safları bölmek ve yılgınlık yaratmak için bu hareketlerin azınlıklarını marifeti olduğu fikrini yaymaya çalışmaktadırlar. Kendine devrimci diyen kimsenin buna âlet olmaya hakkı yoktur. Eğer bu öğrenci hareketleri azınlıkların işi olsaydı, gerçek bir bunalıma ve devrimci uyanmaya işaret etmeseydi, her bakımdan imkânları daha çok ve şimdilik gücü daha büyük olan fa şist iktidar ve çeşitli destekleri bu hareketleri bir gün bile yaşatmazlardı. Demek ki, bu hareketler gerçek bir güce ve gerçek bir özleme tekabül etmektedir.

İkinci olarak, son günlerdeki bütün boykot ve işgal hareketleri faşist iktidarın baskı kanunlarına cephe almıştır. Mevcut kanunlardaki 141-142 inci maddeler gibi faşist baskı yollarına, bunlar kullanılarak devrimcilerin hapsedilmesine, bu gibi kanunlarla bilimin ve özgür devrimci düşüncenin kısıtlanmasına karşı çıkmaktadırlar. Bugün öğrenci hareketlerinden yana olmak demek faşizme ve faşist kanun tasarılarına karşı olmak demektir. Sudan bahanelerle bu hareketlere karşı çıkmak, çerden çöpten sebeplerle bu hareketleri baltalamak veya baltalama teşebbüsünde bulunmak, faşist iktidardan ve onun daha koyu bir faşizm için giriştiği hazırlıklardan yana olmak daemektir. Kim olursa olsun, ister kendine sosyalist diyen, ister ileri Kemalist olduğunu söyleyen, bütün herkesin bugün öğrenci hareketlerine karşı tavrı, onun temel sorunlardaki tavrı demektir. Bu hareketlere karşı olanlar nesnel olarak emperyalizmden ve onun maşası olan faşist iktidardan yana sayılmaktan ve tarihte öyle anılmaktaan kurtulamıyacaklardır.

Devrimci saflarda birleşelim. Yaşasın tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye!

Devrimciler ve Hukukçular!

Yıldırım Pekkan
Gerger Hakimi

«Emperyalizmin ve feodalizmin prangalarını kırmak isteyen millî kurtuluşun özden savaşçılarına eylem rehberi olan kalemlerin tutuklanıp kırılmasına, devrimci teorik eğitimin vazgeçilmez araçları olan yayınların yasa dışı toplatılıp emanet dairelerine kitlenmesine, ileri toplum düşüncesi taşıyan hiçbir hukukçu aracılık edemez. Ederse bağışlanamaz.»

Çağımızda kapitalizm, emperyalist biçime kavuşmuş bulunmaktadır. Ekonomik alanda finans kapital ile oluşan monopoller ortaya çıkmış, yer yuvarlağı bütün boyutlarını kapsıyacak şekilde ve uluslararası sermaye aracılığıyla büyük ülkeler tarafından tamamen paylaşılmıştır.

Çağımızın yeni sömürgeciliğinin gerçek önderi Amerika'dır. Öyleki, bu devlet kendi sömürgecilik politikasını uygularken daha teknik incelikler kullanarak emperyalizmin âdeta özel bir biçimini yaratmıştır. Amerikan emperpalizmi, — az gelişmiş ülkelere yardım— makyajları altında önce sermaye göndererek sokulduğu yoksul ülkelere hemen arkadan silâhlı kuvvetlerini de yerleştirmiştir. Böylece sömürme olanaklarını uluslararası geniş bir plâna taşırmayı ve daha önemlisi kurduğu soygun düzenlerinin askerî ve hukukî güvenliklerini sağlamayı da başarmıştır.

Amerikaan emperyalizminin yeni alanlara doğru sokulması veya girdiği ülkelerde verimli bir süreklilik içinde yaşatılması sanıldığı kadar kolay olmamaktadır. Çünkü bu uygulamanın doyurulmaz şehvetini ürküten ve ona karşı millî direnişler mihrakında oluşarak yerli halk savaşları veren devrimci kuruluşlara rastlanmaktadır. Emperyalistlelrin tek endişesi, boyunduruk ordularını şaşılacak bir güçle göğüsleyerek püskürten işte bu kurtuluşçu halk savaşlarının kesin zaferleridir. Zira, «...Kapitalizmin emperyalist aşaması sadece bir savaşlar dönemi değil, aynı zamanda bir devrimler dönemidir de.» O halde istilâcı düşünce kendi uygulanma olanaklarını sınırlayaan bütün millî direnişlere karşı ölçek tanımaksızın gereken her türlü tedbiri alacaktır. Bu, onun var ve sürekli olmak güvenliğinin temel koşuludur. Esasen, odak noktası ve yönetim tekeli Amerikada olan bütün ekonomik yardımlaşma ve askerî savunma organizasyonlarını bu görüş açısından değerlendirmek gereklidir.

Emperyalist güçlerle devrimci halk orduları arasındaki çağın son savaşlarını, belirli bir toplum içindeki sınıflar arası egemenlik çatışmalarının tüm ayrıntılarıyla dünya politik düzlemine yansıması şeklinde kabaca nitelemek mümkündür. Gerçekten her toplum kendi tarihsel gelişimi içinde sınıflar arası egemenlik savaşlarından ibaret bir geçmişe ve bu sürekli savaşın en son durumuna uygun düşen toplumsal bir yapıya sahiptir.

İlk Zaferin Sonucu

Ülkemizin, halk kurtuluş savaşlarını ilk defa zaferle bitiren ülke olmak gibi tarihsel bir özelliği ve mirası vardır. Bununla beraber yaratılması kadar sürdürülmesi de, ideolojik mücadele alanında birbirini deneyerek gelişen eylem ve teori sağlamlığına bağlı olan millî kurtuluş hareketimiz olumlu bir iskelete kavuşmamış, sömürgeciliğin çağdaş oyunlarına getirilmiştir. Aslında, feodal ve kapitalist üretim biçimlerini ortak çıkar dengeleri altında teşkilâtlı ustalıklarla yürütmekte olan emperyalizm, bütün kurumlarıyla yeryüzünden silinmedikçe, hiç bir ulusun hür ve demokratik bir ülke olmak ülküsüyle başlattığı devrimci mücadele bitirilmiş sayılamaz.

Yeni Durumlar

Bugün ülkemizde yoksul halkımızın hâlâ her anlamda prangalamak isteyen emperyalistler ve onların içerdeki ortakları olan işbirlikçi burjuvazi ile feodal kalıntılardan oluşan sömürücü güçler, toplum yönetiminin hemen her katında egemen bulunmaktadırlar. Son görünüşüyle yarı sömürge, yarı feodala bir sosyo-ekonomik yapıya sahip olan Türkiye'de, hâkim sınıflar, bu egemenliklerini korumak ve uzun süre devam ettirmek amacıyla çeşitli tedbirlere başvurmakta, adına «karşı devrim» dediğimiz sert bir mücadele vermektedirler. Üstelik bunlar, kendi aşağılık çıkarlarını ciddî olarak tehdit eden millî kuruluşçu güçlere karşı, yine, sınıflar arası mücadelelerin tarih boyunca yürütüldüğü biçimlere uygun düşen genel bir karşı devrim startejisi seçmek kurnazlığını da göstermektedirler. Tarihsel gelişim içinde sınıflar arası mücadelelerin devam edegeldiği temel düzlem ise, siyasî ve ekonomik kavgaları da kapsayan ideolojikalandır. Böyle olunca da hâkim sınıfların en önce ideolojik mücadele alanında alacakları tedbirlerden çare umacakları sonucu ortaya çıkmaktadır. Buna göre onlar, hem egemenliklerinin doğal bir yasa olduğu inancını yoğun şekilde halkımızda yaygınlaştırmak, hem de çıkarlarına ters düşen millî eylemleri beslemekte olan devrimci uyanışları sindirmek gibi çatala bir faaliyet göstermektedirler.

Tedbir Örnekleri

İşte, ülkemizdeki tutucu çevrelerin savunusunu kazanmak için kurulan dinci ve gerici ittifakları, gençliğin ve ilerici örgütlerin karşısına çekilen mukaddesatçı akım denemelerini, hızla özel eğitim kuruluşlarına geçilerek yaratılan diploma ticarî borsalarını, ve bilimsel öğretimin işportaya düşürülüşünü, nihayet devrimci eylem ve düşünceyi en etkin biçimde tutsaklayan her türlü baskı yöntemlerini bu temel görüş altında tahlil etmek gerektir.

Hukukçular ve Devrimcilik

Mevcut antidemokratik hukukî ortam, yurdumuzdaki devrimci adımı köstekleyen engellerin başında gelir. Yürürlükte bulunan anti-demokratik yasalar ve özellikle bunların uygulanışında göze çarpan çelmeci saptırmalar, Türk hukukçusunun ne ağır bir tarihsel sorumluluk ve görev içinde bulunduğu gerçeğini ortaya koyuyor.

Devrimci eylem ve düşüncenin geliştirilmesinden başlayarak, onun ideolojik rayından kaydırılmasına meydan vermeksizin, ve gerçekten demokratik bir Türkiye'nin kurulması hedefine ulaşılıncaya kadar hüviyeti ne olursa olsun bütün hukuk adamlarının özden ve inatçı bir kavgasına ihtiyaç vardır. Öğrenciden öğretim üyesine, avukattan savcı ve yargıça kadar yargısal fonksiyonu çeşitli alanlarda oluşturan her hukukçunun aynı ülküde birleşerek kuracakları ilerici ve devrimci bir cephenin aydın savaşçısı olmak zorunluluğu vardır.

Toplumdaki egemen sınıfların soygunlarını, işçi ve köylüden oluşan halkın mutsuz çoğunluğu günlük hayatlarının getirdiği çok acı gerçekler içinde yaşamaktadırlar. Buna karşılık askersivil-aydın kesime dahil bulunan hukukçular da aynı sınıf tahakkümünden doğan adaletsizlikleri, alt yapı dinamizminin net bir şekilde aksettiği bir ekran olan toplum hukukî yapı düzleminde, görevleri gereği devamlı gözlemektedirler. Bu yetenek ise, tabiatın ve dünya tarihinin doğru yorumlanmasıyla, böylece tabiata ve insan toplumlarına hâkim olan temel yasaların iyi bellenmesiyle ancak kazanılabilir. Ulaştığı şu tarihsel dönem içinde, toplumun yönetimini elinde tutanların ne gibi sınıfsal çıkar düşüncesinden hareketle siyasî iktidarlarını oluşturduklarını, belirlenen çıkarllar düzeninin neden ve nasıl bir hukukî ortam içinde sürdürüldüğünü, yani hangi hukukî kurumlar ve kurallar tarafından korunduğun uönce hukukçularımız bilecektir. Ve bu bilgilerinin ışığı altında eyleme geçerek devrimciler safında yer almalıdırlar.

Görevler Çizelgesi : ANAYASA

Cumhuriyet yeni Anayasa'sının getirdiği özgür düşünce ikliminin en kıskanç bekçisi ve bu iklimin karşı-devrim güçleri tarafından kirlenerek boğulmasına engel olmak ödevi Türk hukuk adamının tarihsel sorumluluğudur. Onun görevleri gibi sorumluluklarının da sınırlarını Anayasa çizmiştir. O halde, tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye'nin kurulmasında hukukçulara düşen çok önemli görevler vardır.

Hukuku tüm kuralları ve bunların her alanda uygulanmasıyla egemen sınıfların soygunlarına güvence olmak dokusundan kurtarmak bu yapıyı oluşturan, toplumun temeldeki çatışmasını birden kavrayan gerekli bilimsel dönüşümleri sağlamak ve böylece insan kişiliğine yakışır biçimdeki toplum hayatını düzenleyen bir hukukun adamı olmak gerekir. **Emperyalizmin ve feodalizmin prangalarını kırmak isteyen millî kurtuluşun özden savaşçılarına eylem rehberi olan kalemlerin tutuklanıp kırılmasına, devrimci teorik eğitimin vazgeçilmez araçları olan yayınların yasa dışı toplatılıp emanet dairelerine kitlenmesine, ileri toplum düşüncesi taşıyan hiç bir hukukçu aracılık edemez. Ederse bağışlanamaz.** Anayasa'mız, bağımsız, demokratik ve lâik Türkiye toplumunu bütün ekonomik, sosyal ve hukukî temelleriyle kurmak hedefleri içinde yorumlanmalıdır. Tüm yasaların anlaşılmasında ve uygulanmasında da temel ölçek yine bu hedefler olmalıdır.

Sonuç :

Yoksul halkımızın gerçek çıkarlarına, ulusal geleceğimizin güvenliğine aykırı düşen bütün karşı güçlerin sınıfsal egemenliği ülkemizdeki temel çelişkidir. Bu sebeple Türk halkı yeniden bağımsızlığına kavuşmak, ve insanca yaşamasını sınırlayarak mutluluğuna gölge düşüren üretim güç ve ilişkilerini bilime uygun bir şekilde yeniden düzenlemek zorundadır. Belirtilen bu zorunluluk, aynı zamanda, yürürlükte olan düzenle kendi zümre veya sınıf çıkarları çelişen herkesin mücadele etmek bakımından ortak sorumluluklarını da ortaya koymaktadır.

Bütün anlamlarıyla bağımsız ve özgür yaşamak ülkümüz olmalıdır. İşte böyle bir ülkünün gerçekleştirilmesi, tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye'nin kurulması için aktif ideolojik mücadelenin adı : TÜRK DEVRİM MÜCADELESİDİR.

Bu mücadelenin oldukça geçerli politik bir üstünlüğü de vardır. Çünkü onu yürütenler bireysel ve bencil dünya görüşlerini çoktan yıkarak kendilerini halkın gerçek kurtuluşuna adamışlardır. Çünkü onlar zaferin kaçınılmaz bir sonuç olacağından emindirler, bilimin şaşmaz doğruluklarına dayanan ülkücü bir eylem içindedirler.

AP Feodal - Mütegallibenin Partisidir

İlk sayısından beri, geri kalmış bir ülke olarak Türkiye'mizin emperyalizm ÷ komprador burjuvazi ÷ feodal mütegallibe üçlü ortaklığı tarafından sömürüldüğünü ve bu karşı-devrimci üçlü ittifaka karşı, işçisiyle, köylüsüyle, şehir ve köy küçük burjuvazisiyle tüm Türk ulusunun millî **demokratik** mücadeleyi başarıya ulaştırmasını ısrarla savunan TÜRK SOLU, bu sayısında Adalet Partisi ile ilgili bir belge sunmaktadır. Bu belge, Adalet Partisinin işbirlikçi sermayeyi temsil ettiği kadar, feodal mütegallibeleri de temsil ettiğine delil olmaktadır.

ÖNCE BELGEYİ OKUYALIM

Sayın Bay Hamdi Şahin

Elmalı

Hakkınızda yapılan şikâyet, Divanımızca karara bmağlanmıştır. Bir sureti ilişikte gönderilmiştir. Durumu ıttılaınıza sunarım. Saygılarımla.

16/8/1967

Burhanettin Katlandır

Antalya A.P. İl Haysiyet Divanı Başkanı

İlişiği

Bir adet Divan Kararı

A.P. İl Haysiyet Divanı Karar No. 19

Karar tarihi: 8/15/1967

Müşteki: 1 — Elmalı İlçe İdaresi 22/5/1967 tarihi ve 23 sayılı kararı 146/39 K.

2 — Antalya A.P. İl İdare Kurulu 18/7/1967 tarih ve 33 sayılı kararı, 108 sayılı yazılarına bağlı.

Şikâyet olunan: Elmalı A.P. İlçe Kurulu üyesi Hamdi Şahin.

Tahkik ve Tetkik: Elmalı ilçe idaresinin kararında, şikâyet konusu olan hususlar birer birer tetkit ve tahkik olunmuştur. Hamdi Şahin'in ilçe idare kuruluna yedekten üye olarak gelmesi nin hemen akabinde etrafına topladığı Bayralar, Yazırköy, Beyler, Karamık, Yaka çiftliği köylerinden bazı kimselerle bu köylerin şahsen temsilcisi olduğunu iddia ile vatandaşlarının tapulu arazilerinin tecavüzlere uğratılmasına esas teşkil edecek davranışlarda bulunmuş ve bu tecavüzlerin genişletilmesi ile büyük çekişmelere ve areleri müşkül duruma sokmuş ve bu suretle de buralarda vatandaş huzursuzluğunun devamını teminine de öncü bulunmuş olduğu iddialarının tamamen varit bulunduğundan, divanımız kararı olmuştur. Ayrıca bu teşebbüslerinin gerçekleştirilmesi ile mülkiyet haklarına tecavuzların arttırılması için Elmalı A.P. ilçe kurulunun temsilcisi süsü vererek de A.P. yüksek kademeleri nezdinde teşebbüslerde bulunmuş olduğu ve şahsî nüfuz sahibi olmaya çalıştığı hususların iddia yerinde ve varit görülmüştür. Davranışları A.P. tüzüğünün tamamen dışında bulunmakta ve Hükümet Politikasının tamamen aksine harekette bulunduğu kanaatımız olmuştur.

NETİCEYİ KARAR: A. P. İlçe kurulu üyesi Hamdi Şahinin durumunun görüşülmesi için. Burhanettin Katlandur'un başkanlığında toplanıldı.

1 — Hamdi Şahin'in ilçede parti disipnine aykırı hareket ettiği ve A.P.'yi halkı himselere karşı kışkırtmakta kalkan olarak kullandığı neticesine varıldı.

2 — Bu durum karşısında Hamdi Şahin'in Tüzüğün 77 maddesinin C bendine göre partiden daimî çıkarılmasına oy birliği ile karar verildî.

Başkan

Burhanettin Katlandur

Aslının aynıdır. 16.8.1967 Burhanettin Katlandur.

AP'DE HALKTAN YANA KİMSE VAR MI?

Yukardaki belge, Adalet Partisinin hangi sınıfın tahakkümünü tesis etmeye matuf bir çalışma iiçnde bulunduğunu göstermesi bakımından ilginçtir. Ancak, belgenin ilginç olan başka bir yanı ise, böyle bir partide köylünün çıkarlarını savunan Hamdi Şahinlerin bulunmasıdır. TÜRK SOLU, bu konudaki görüşünü de önceki sayılarında ortaya koymuştu.

(1) Mihri Belli, TÜRK SOLU, sayı 64, say-

Nece konuşuluyor

Ahmet SAY

Bugün Türkiye'de öyle olaylarla karşılaşılmaktadır ki, politikanın hangi seviyede yapıldığını, burjuva demokratik anlamda özgürlüklere hangi ölçüde saygı gösterildiğini, güçler arasındaki mücadelenin hukukî mi, yoksa gayrıhukukî bir ortamda mı yapılmak istendiğini iyice saptamak zorunludur.

Tekrar edelim: Burjuva demokratik açıdan hukuk kurallarına bağlı kalmak mı yeğ tutuluyor, yoksa hukuk dışı davranışlara yönelmek mi? Nece konuşuluyor?

Meclis, gece yarısı basılıp arandığında bu sorunun cevabını sayın İnönü şöyle vermişti:

«Eşkiyanın bu gece ne yapacağı belli olmaz!»

Böylelikle Türkiye'de her demokrat, eşkiyanın «hukuk» yerine, gece ortası «guguk» dediğini güzel bir biçimde ifadelendirilmiş buldu. Ve aslında bu ifadenin gerisindeki anlam, karşı-devrimcilerin burjuva demokratik ilke ve kurumları işine gelmediği anda bir kalemde harcıyacağını, iktidarı yitirme kaygusuyla terör metotlarını kullanacağını, kısaca, faşizme geçeceğini kural olarak ortaya koyuyordu.

Bu kural, Menderes döneminde de doğrulandığı gibi, Türkiye için bilinmeyen bir kural değildir. 27 Mayıs öncesi, binlerce insan sokaklara dökülüp, «diktatörler kahrolsun!» diye boşu boşuna haykırmış değildir. Ve bütün bu deneylerden yararlanılarak Anayasamıza sosyal bir hukuk devleti olduğumuz ibaresi özenle yerleştirilmiştir. Ama karşı-devrimin cihadçıları, gününe göre «Anayasaya hayır demekte hayır vardır» deyip Anayasacı (!) kesilmişler, gününe göre, siyasî mahiyetteki toplu namazların hazırlığıyla yerdeki insana kamasını kaldırıp kaldırıp batırmasını bilmişlerdir. Karşı-devrim, üstelik, Birinci Millî Kurtuluş Savaşımızın önderlerinden günün Başbakanı İnönü'yü de, beynelmilel maharetiyle başbakanlıktan indirmek cesaretini göstermiştir.

bakanlıktan indirmek cesaretini göstermiştir.

Bütün bunlar «hukukî» mi, «gayrı hukukî» mi diye sorulmaz artık. Burjuva demokratik ilkelere bağlılığını, karşı-devrimcilere iktidar imkânını tanımakla gösterdiğini kabul eden sayın İnönü, karşı-devrimci gidişin nelere mal olduğunu görerek, gazetelere başka bir manşet vermiştir:

«Yeni bir dünya kurulur, Türkiye de orada yerini alır!»

İsmet Paşa'ya göre «yeni dünya», herhalde tüm kıtalarıyla sosyalizmi benimsemiş, çabucak çözümlenivermiş bir dünya değildir. «Türkiye'nin yeni yerini alması» herhalde blok değiştirmesi değildir. «Yeni dünya», demokrasi mücadelesine samimiyetle inananların ve uygulayanların dünyasıdır. Zorbalığa hayır! Burjuva demokratik ilkelere ihanete hayır! Demokratik ilkeler çerçevesinde, dürüstlükle, titizlikle uygulanan yeni bir yer...

İşte bu «yeni yer»in hasretini çekmek için namuslu demokrat olmak yeter. Ve hemen ekliyelim ki, BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ yürütürken, namuslu demokratın iyi niyetine güvenmek mümkündür.

Evet, memlekette kanun vardır, nizam vardır. Memleketin kanunu ve nizamı, tüm kaynaklarıyla ülkeyi Amerika'ya peşkeş çekmeyi öngörüyor değildir. Memleketin kanun ve nizamı, demokrasi mücadelesini engelliyor değildir. Anayasa da vardır, doğa yasaları da vardır, sosyal yasalar da vardır. Ve son tahlilde antiemperyalist ve antifeodal mücadeleyi yürütmeyi görev sayıyoruz. Bu mücadeleyi tam bir içtenlik ve dürürstlükle yürüttüğümüz gerçeği tahrif edilebilir; ama anca karşı-devrimcilere, emperyalist uşaklarına, işbirlikçilere yaraşan bir hainlik ve alçaklıkla tahrif edilebilir. Namuslu bir demokrat kişiyie, bu haince, bu alçakça yapılan tahrifat yutturulamaz.

Bizim inancımız odur ki, Türkiye'de bir avuç işbirlikçi hain dışında, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini Anayasal hakları kullanarak yürürtmeye karşı olacak unsur yoktur. Ve gene inanmak isteriz ki, karşı-devrimcilerin hukuk-dışı oyunlarına gelecek demokrat da yoktur.

Savaşımızı güvenle, şevkle geliştireceğiz!

Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye uğruna mücadele!

Çetiner'in yazıları ve fındık tefeciliği üzerine bir kaç not

İ. Kavalcıoğlu

Ordu'da çıkan, UYANIŞ Gazetesi'nde, **«Fındık Ücretlerinin Feci Durumu»** başlıklı yazıda; **Bu yılın fındığı görülmemiş derecede az oldu. Para darlığı, faiz yüzdesini alabildiğine yükseltti. Bankaların açtığı imar kredisi yalnız büyük toprağı olan fındıkçılara yaradı. Tüccarların banka borçları gene ertelendi. Krediler iflasın eşiğindekilere bile cömertçe dağıtılırken, köylü kırk yıl öncenin kredi sistemi ile karşı karşıyadır. Fiatlar ürünün azlığına göre çok noksan ilân edildi. Çok dolgun olan fındık, ustalıkla, 50 randımanı aşamaz hale getirildi.»** deniliyordu.

29 Ocak 1969 tarihli Uyanış, «Köylünün Fındığını 4, 5 liraya Alan Kooperatif, tüccarın fındığını 6 liradan Alıyor,» başlığını atıyordu.

Şubat içerisinde yaptığım kısa bir Doğu Karadeniz gezisinde ise bir çok fındık üreticileri gibi uyanık Altunyurt köylüleri de, «Vaziyetimiz kötü. Borç gırtlakta. Tefeciler kapıda. Fındık ise az oldu. Fındığın baremini 525 ten açtılar ama, tüccarlara 400, 450 kuruştan geçti. Köylüde fındık kalmayınca da 675 kuruşa fırladı.» diye yakınıyorlardı.

Tarım Bakanlığı Giresun Fındık Araştırma Enstitüsü ise, 1845 sayı ve 9093 no.lu telle: Fındığın köylüye maliyeti (bir kilosu) kıraç arazide 506 kuruş, taban arazide 303 kuruştur.» diye gereken yerlere uyarılarda bulunuyordu.

Yılmaz Çetiner'in geçen yıl Cumhuriyet Gazetesinde çıkan «FINDIK TEFECİLERİ» adlı yazısı ise, fındık üreticileri arasında epeyce ilgi görmüş ve fakat beklenileni ve gerçekleri gereği gibi yansıtamamıştı. Çetiner'in yazısı çok uzun, gereksiz tasvirlerle, hayal ürünü rakamlarla doluydu. Bununla birlikte Çetin'er, gerçekleri bu kadarcık verebilme olanağını bile bulması, yurtta gereken yankıları yapmış, tefecileri tedirgin etmiştir.

Şimdi biz burada Çetiner'in yazısından kısa özetler yapıp, bazı doğrultucu eleştirilerde bulunacağız.

Çetin'erin en olumlu yazısı, «Bir Tefecinin Ölümü» başlığını taşıyan ilk yazısıydı. Elli yıllık milyoner tefeci Temeloğlu, yakın akrabası Selim'e 10 bin lira verir ve bu paranın karşılığı olarak Selim'den 15 bin liralık bono ile, 100 bin lira değerindeki fındık bahçesini ipotek olarak alır. Selim keyfî olarak almamıştır bu parayı. Evinin tek dayanağı karısı, hastadır. Karadeniz'in yetersiz hastanelerinde çaresini bulamamış, son ümidini İstanbul'a bağlamıştır. Sonunda Selim'in karısı Naciye, İstanbul sanatoryumlarında ölmüştür. Tefeciden aldığı bu paralar yetmediği gibi, daha da borçlanmıştır Selim. Temeloğlu'na vereceği 15 binlik bononun yerine 30 binlik bono verip, 100 binlik bahçe ipoteğini bozmak ister. Temeloğlu ise bu işe bir türlü «olur,» demez, Selim'i «bugün, yarın» diye oyalar. Aradan bir yıl geçer. Bir yıl geçer ama, para da yerinde durmaz... Devamlı faizi işler. Bu defa Temeloğlu 15 bin liralık bonosunun faiziyle 30 bine çıktığını iddia ederek, Selim'i sıkıştırır. «Ya paran ya canın» der. Amacı ise, Selim'in 100 bin liraya kendisine ipotekli bulunan biricik bahçesini ele geçirmektir. Vur aşağı tut yukarı derken, acı, borç, açlık içerisinde kıvranan şaşkın Selim'e 7 bin lira daha vererek, yalnızca 17 bin lira karşılığında, 100 bin liralık fındık bahçesini elinden alır.

Temeloğlu (ki, bu tefecinin adı, Çetiner'in yazdığı gibi, Temeloğlu değildir. Çetiner, adamın asıl adını gizlemeyi gerekli görmüştür.) bunun gibi daha birçok kişileri de ağına düşürmüştür. Kimini tatlı dille, kimini aldatarak, kimini korkutarak, kimini de döverek, dövdürerek... Biz tanırız bu adamı. Bir defa, her devre uyan, çıkarcı kişilerin tipik örneklerinden birisiydi. «Din, iman, vatan, millet, sakarya» nutukları atarak babasını bile satıp, para yapan cinsindendi. Bu kurnaz tefeci, köylü çocuklarına imam okullarını salık verirken, mallarımı korusun diye oğlunu avukat yapmıştı. Köylü kızlarına «okumak günah, başlarınızı açmak dahi günah» derken kendi kızlarını İstanbullarda okutur yaşatırdı.

Mustafa Reis'in şimdi belki 150 bin tutan fındık bahçesini, Hacı Hüsnü'nün oturduğu evi ve fındık bahçesini ve daha nicelerini bu şekilde ele geçirmişti. Temeloğlu. Çetiner'in deyimiyle, «Temeloğlu, şuyulu araziye ve evlere bir ucundan hisse alıp girmesin,» ondan sonrası kolaydı. Burnundan fitil fitil getirirdi diğer ortakların. Düşmanı çoktu. Geceleri gezmez, kimselere güvenemezdi. Bir gece karanlığında, bilinmiyen kimseler tarafından, kent ortasında öldürüldü. Vuranlar bulunamadı. «Tefecinin avukat oğlu yaktı bizi,» diyorlardı, dayak yiyenler...

Görenlerin ve duyanların anlattığına göre, Temeloğlu'nun cebinden yüzlerce tapu ile, kirli bir çaputta sarılı binlikler çıkmış. Alıp yedikleri, mala mülke, hana hamama, bankalara yatırdıkları da milyonları buluyormuş...

Çetiner, yalnızca yukarıdaki olayı almıştı. Halbuki, daha nice Temeloğlular, hemen hergün milletin anasını ağlatıp durmaktadır. Hem de «muteber» sayılan kişiler...

Çetiner'in ikinci yazısı ise, yılda fındığın getirdiği 900 milyon liradan 500 milyon kadarının, sayıları 300 ü geçmeyen irili ufaklı tefecinin eline geçtiği üzerindeydi. Yine ayni yazıda Ordulu Süleyman ailesinin 5 bin lira yıllık fındık gelirinden ailede fert başına 1000 lira gibi bir para düşmesi hesabı ise, fındık üreticilerinin içerisinde bunaldıkları acı gerçekleri gün gibi açığa çıkarmaktadır.

Yazarın üçüncü yazısı, «Uğraş, Didin, Çalış, sonra paranı Tefeciye Kaptır.» başlığını taşımaktadır. Bu başlık, fındık soygununu daha somut bir şekilde özetlemiş bulunuyordu.

Çetiner'in verdiği bazı sömürü oranları ise çok iyimserce verilmişti. Örneğin, fındığın yılda getirdiği 900 milyon liranın 450, 500 milyon lirasını değil, belki 750 milyonunu bir avuç aracı ve tefeci yiyordu. Üreticilerin yoksulluk nedenlerinin püf noktası bu dengesizlik ve sömürüde yatıyor, yoksul üretici işte bunun için tefecinin insafsız eline düşüyordu.

Üçüncü yazıda, fındık amelesinin gündeliği 25 ile 40 lira arasında gösterilmişti. Gerçekte fındık toplayıcısının gündeliği 10 ile 15 lira arasındadır. Dayıbaşılarının gündeliği ise, hiç bir yerde 20, 25 liradan yukarı çıkmaz.

Görülüyordu ki burada da sayın Çetiner yanıltılmıştı. Yanıltılmıştı çünkü, verdiği bazı isimler çevrede tefeci diye tanınır. Doğaldır ki, tefeci, gerçekleri yakından bilmeyen şöyle bir uğrakçı yazara yanıltıcı bilgiler verir.

Günde 15 saat hiç durmamacasına kan ter içerisinde çalışan bir yoksul fındık gündelikçisi 15, 20 gün içerisinde yalnız FINDIK KÖRÜ olmaz, sıtma, ishal gibi çeşitli hastalıklara da yakalanabilir.

Bu hastalıklardan en belli başlılarından birisi de SİNİR HASTALIĞIDIR. Belki de Doğu Karadeniz halkının çoğunlukça sert ve kırıcı oluşunun nedenlerinden birisi de kötü yaşantının yanı sıra budur. İyi kalpli, cömert, konuksever görünen bir Karadenizlinin, küçük bir nedenden kükreyip coşmasının bir nedeni budur. Fındık işçisi o denli hızlı ve verimli çalıştığı halde çok kez fındık ağasından parasını dahi alamaz.

Yazarın belirttiği, Alivre satışlardan 15000 liralık fındığın 9000 lirasının tefecinin eline geçmesi olayı, her zaman görülen, duyulan olaylardan biridir. Yazar burada Temeloğlu gerçeği gibi, olayı iyi saptayabilmiştir.

«Eylül ayı gelene dek, her nedense 23 milyon liralık sermayesi olan Fisko Birliğin dağıtılacak parası olmazdı» diyor Çetiner. Ama, olmama nedenini söyliyemiyor. Halbuki, dertle birlikte nedenini de söylemek, gazeteciliğin gereklerindendir sanırım.

Diğer ürünlere yüzde bir kredi veren Merkez Bankası niçin Doğu Karadeniz'in yoksul fındık üreticisine el uzatmaz? Niçin tefecilerle eylem birliğinde görülen Ziraat Bankası'nın eline bırakır, bilinmez...

«Yılda 190 lira gelir» başlıklı yazıda ise Çetiner, «geçen yıl tüccarın biri üç milyon liralık fındığı dalında satmıştı Avrupa'ya... O ve onun gibi birkaç kişi daha içerde ve dışarda alivre satışı yapmışlardı. (...) Ve bizimkiler her kiloda 80 kuruş içeri gidiyorlardı (...). Bu milyonlarca lira zarara uğrayan tüccarlara ne oldu? (...) Onlar başka taraftan işlerini düzeltmişlerdi» diyor. Görülüyor ki, ALİVRE SOYGUNU içten dışa dek uzanmış. Ama tüccarın Avrupa'ya yaptığı satıştan milyonlarca zarar etmesi pek umurunda değil. Üreticiden çıkartmasını biliyor bu zararı. Bu yıl olmazsa, gelecek yıl! Geçen yıl zarar etmişse ihracattan, gelecek yıl milyonlarca fazlasıyla bu zararı kapatacak, bunu biliyor tüccar...

TÜRK SOLU : Haftalık Gazete — Sahibi : Şerif Tekben — Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Bora Gözen — İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi : Babıâli Cad. No. 29 İstanbul, Telefon : 27 39 61 — Ankara Temsilciliği : Ahmet Say, Yüksel Caddesi Bayındır Sokak No. 43/A — Dizgi Tertip : ÖZ—GÖR Matbaası Basıldığı yer: Haşmet Matbaası

İstanbul Dağıtımı : Fuat Büte, Ankara Caddesi No. 34, Tel : 27 89 49 — Anadolu Dağıtımı : GA - ME - DA — Yıllık Abonesi : Yurt içi 40 TL., Avrupa uçak : 80 TL., Amerika uçak : 170 TL., — İlân : Santimi 20 TL., Yayın İlânları yüzde elli (% 50) indirimlidir.